

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

۱۸

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب محمد باقر تبرک لطفاله - راجعه ۱۱

مؤلف

مترجم

شماره قفسه ۱۵۱۵۳

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۹۰۶۷۴

اسلامی

۱۵۱۵۳

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

۱۲۰۵۵

مجموعه از تزیینات و نقوش

۱۵۱۵۳

۹۰۶۷۴

بسم الله الرحمن الرحيم
چنین گوید ترجمه رساله ابن الفخر که عربی بسته عجمی در لفظ عربی است
مترجمه نماید که به راه نام معلوم است این موصوفه را صفت نموده که مامون از به
اخصر از تعلیف نمود و چون کتاب به جهت منصف کردن و ایم همراه من باشد
که مراد بیکر می آید چنانکه بنام حضرت ابن رساله را صفت نمود تا خلق بداند
نوشته و این صفرا را که در صفی روزگار باشد **اما بعد** بدانکه طریقه چنان
است که کجی را که مقصود می باشد و خواهد نیک بدر را امتیاز کند باید
که خانه چهار گوش را که پنجاه و شش خانه است نظر کند که مطلب در کدام جا
نه است آن شخص که نیست گفته باشد باید که دیگر انگشتان در آورند و چون
این خانه پنجاه شش گوش را بخواهد بیاید بان نیز که گفته به چند در آنجا
سطر قیوم است و در آخر آن چه حروف چه نوشته اند پس دایره چهار
خانه را بخواهد بداند مطلب در کدام دایره نوشته است و در میان آن دایره
چه حروف نوشته پس هر که حرف را بجمع الحروف که یک دایره بزرگ است جمله

ناید که در دایره بزرگ اسم شریف کدام سر بر بن واقع است و بدان
انگشتان در آورند بدان واقف شدن از پیوستی که اسم شریف او به
بشاره انگشتان بپوشان باشد بعد هر پیوستی که بر سر بشاره که سطر اول بشاره
مدعا جلد مرشد است و این رقم **اما بعد** طریقه انگشت در جانب
دست بوی نگذارند و این علم را از ناخود پنهان دارند تا این علم
از برای حاجتهای دنیا و آخرت ظاهر شود که دیگر کسی بخواهد چنان
هیچ نمی بیند و ایم از جهت هر مطلب بوی عدد ناید و در وقت
سبب باید ده مرتبه صلوات بر سید کائنات محمد مصطفی علیه
علیه و آله بفرستد و بعد شروع نماید و هر کسی که او را کار فرمود البته پند
شک و شبهه و این رساله شرح بسیار است اما مختصر که هم تا خوا
ننده و نویسنده سواد طلبی باشد و الله اعلم بالصواب

حرف	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون
حرف	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون
حرف	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون
حرف	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون

حرف	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون
حرف	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون
حرف	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون
حرف	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون	از غایت بیرون

۵	۴	۳	۲	۱
۱۰	۹	۸	۷	۶

آدمیت فی الله علیکم السلام

اراده سفرداری برود بسیار خوب است که هم خواهر را که
 از حالت بیمار رسیدی برودنی شفا یا بدانی الله و تعالی
 از کم شده سوال گوی پیدا خواهد شد اما چیزی از دستش نبرد
 از حال غایب بر رسیدی درین زحماتی یا خوب یا کنت بهت و اورد به
 بر رسیدی که مطلق مطلب من براید براید ان شاء الله عم خود
 اراده نقد مکان داری بسیار خوب است قدم در نزد برو
 اراده تجارت داری البته بکن بسیار بسیار که است
 میباید خریدن داری البته بکن که نفع دارد و نقص من
 میباید فروختن داری نزد من بسیار بسیار که است
 میباید که داری برود بسیار بسیار که است البته که میباید

حضرت شیخ علیهما السلام

اراده ملک خریدن داری بجز نفع بسیار دارد ان شاء الله تعالی
 اراده سفر داری بروی فیض خواهر یافت ان شاء الله تعالی
 از حالت بیمار پرسی بروی شفا خواهد یافت به دفعه
 از کم شده سوال کنی پیدا میشود اما بزرگوار و تعجب بسیار
 از حالت غایب پرسی خبر خوشی یا کثرت بتو خواهد رسید
 سوال کنی که مراد من بر آید و طاعت در بر می آید و دعا و تضرع
 اراده نفع مکان داری مبارکت تجدد می آید که ان شاء الله
 از جهت تجارت پرسی این سودا خوب است ان شاء الله نفع دارد
 این بنده و طاعت پیشان خواهد شد چند روزی بزرگوار شود
 این بنده و بزرگوار است ضرر بتو خواهد رسید ان شاء الله تعالی

لح

نوح بنی الله علیهما السلام

اراده ملک مروفتن داری زنده بفرستی پیشان منم می
 اراده ملک خریدن داری بجز نفع بسیار خوب است ان شاء الله
 پرسی که باین سفر بروم چون باشد چند روزی بزرگوار شود
 از جهت بیمار پرسی تا یک هفته دیگر بیماری داری خوب می شود
 از کم شده سوال کنی به است تو نخواهد آمد عیب بر تو
 از حال غایب پرسی درین زوایا کثرت بتو خواهد رسید
 این مرادی که داری و بر تو خواهد آمد از کردار بد تو به نفع
 اراده نفع مکان داری ازین نفع و نفع دیگری خود است
 از برای تجارت دیده نفع نفع ازین نفع و نفع دیگر
 اراده بنده خریدن داری بجز نفع دارد و مقصود

ابراهیم خلیل علیه السلام

از برای پیش آمدن احوال خود سوال کرد و ارسال از برای این بهتر است
از برای ملک فرد خائن دیده بغرورش که نیکو داشتن خوب نیست
سید ملک خردین دارالین محرم که پشیمان دارد در کند
اراده فردا در بر که بسیار منفعت بنو خواهد رسید
از حالت چهارم رسید درین روز در شفا باید و ملحوظ شد
از برای کشیده دیده بدست نوحی آمد آمد از پیا آن مکرم
از برای غائب دیده درین روز غایب یکتا بدست بنو خواهد رسید
پسید که در این بر آید صبر کنی از آن که نفع بر آید
اراده نقد مکان دار بسیار بسیار که و نیکو است
از جهت نجات پسر در روز فقیر سکنه منفعت چنان

المکرم

حضرت اسماعیل

سوال کوی را از کرمم چنان باشد خواص خود به است ضرر ندارد
از برای پیش آمدن احوال خود دیده روز بروز بهتر شد است
اراده ملک فرد خائن داری بغرورش پشیمان خواهد گشت و نیکو شود
این ملک را نیکو بسیار خوبت فایده بسیار بهتر است الله و تعالی
اراده سفر کردن داری اگر نرویی بهتر خواهد بود راه خوف است
از حالت چهارم رسیدی و بر سر شفا خواهد یافت صدقه بده الله
سوال کوی کم شده پیدا خواهد شد بعد از تصدع و مرارت
از حال غایب رسیدی درین چند روزی پیدا خواهد شد و نیکو است
این مرادی که داری خواهد آمد از کرم دار بدو و نیکو است
اراده نقد مکان دار خوب نیست آخر پشیمان خواهد گشت

اسحق علیہ السلام

سوال که از غم نجات خواهم یافت و الله به در نجات یافت
میدارم نوکر شوئی خواهی پذیرد منیت موقوف کنج البته
جهت بی آمدن احوال پرسیدی روز بروز خوب فرستاد الله
اراده ملک ^{خود حق} حیدر داری اگر بفرستی بهتر از آنکه داشته باشی است
جهت خریدن ملک دیده بخیر خوبت نفع که بتویید خواهند شد
میسر فرماید اقدام کن بسیار نیکوست تقصیر نکنی البته
از حالت بهار پرسیدی هنوز بهار دارد پس بزرگوار شفا یابد
از برای کم شده پرسیدی مرارت مکنی بدست تو خواهد آمد
از برای غایب دیده به زودی دیدار او خواهد رسید الله
جهت ملک خود پرسیدی الله الهی بر من آید دلخواه را

یعقوب

یعقوب علیہ السلام

پرسیدی که ترک کار خود کنم چنان باشد ز بهار ترک ملک بهشتی دارد
سوال که از غم نجات خواهم یافت الله نجات یافت
اراده نوکری داری بجا نیست بسیار خوبت منتفع خود هر گشت
جهت بی آمدن احوال دیده امسال از بهار ساله بهتر خواهد بود
اراده ملک فرو حق داری در فرو حقان بجز ملک در هر گشت
جهت خریدن ملک دیده طره بهشتان مرثی بسیار بدست
از برای سفر دیده خوب نیست موقوف کن بهشتان خود هر گشت
جهت بهار پرسیدی چند روز دیگر خدایتعالی با شفا میدهد
از کم شده سوال که پیدا خواهد شد اما هر از دولت تو بهر رود
از غایب پرسیدی بسلامت است اما به زودی که بتو بتو خواهد شد

حضرت بن علی علیه السلام

اراده ترک نوکری داری ترک کن که اگر از بسیار خواهی کشید
 اراده ترک شغل خود داری ترک کن منتهی در دارد البته
 سینه کوی از غم بخت و ارم یافت قهوه بخت بخت یافت
 میر نوکری داری اینجا چه از جهت تو خوب نیست خود را
 جهت پیش آمدن احوال دیده محنت بسیار کشیده است الله عز وجل
 از برای فروختن ملک دیده مفروش در پستان مرغی
 اراده ملک خریدن داری بجز در نفع بسیار به تو عاید شود
 اراده سفر دار بسیار مبارکست بخت کن در رفیق البته
 از حالت چهار پرستد خوشدار شفا می یابد آن الله
 از گم شده بر سر بدست تو بخورده آید جفا عیب ملک

والله اعلم

حضرت بن علی علیه السلام

اراده مصاحب شدن دار اگر موافق است خوب است والا فلا
 جهت ترک نوکری دیده اگر ترک کن بسیار خوب است فرز است
 جهت ترک شغل خود دیده اگر ترک کن پنهان خواهی سودی ندارد
 سینه کوی از غم بخت و ارم یافت است الله عز وجل
 از برای نوکری دیده مبارکست بخت کن خواه چه چیز مذکوب
 جهت پیش آمدن احوال خود دیده خوشدار از برای خود خوش شود
 اراده ملک فروختن داری نکره داری بهتر است از فروختن
 اراده ملک خریدن داری اگر بخری بهتر است خدایا مبارک
 اراده سفر دار درین سفر از بسیار خواه کشیده بر سر است
 جهت پیش آمدن احوال به بر سر شفا می یابد آن الله

ایوب علیه السلام

اراده زن خواستن داری بسیار مبارکت اقدام کن البته
برای مصاحب شدن دیده بسیار نیکوست نفع عاید شود
اراده ترک نوکری داری عز تو را به راحت عبت مرگش ملک
اراده ترک شغل داری اگر نکلن بهتر خواهد بود ای برادر
پرسیدی از غم بجات خواهم یافت دلو شد در بجات یافت
اراده نوکری داری بسیار خوب است هلت خود و بیست و بیست
جهت پیش آمدن احوال خود دیده فقه بار روز بروز خوب مرگش
میدان ملک فروختن داری نکه داشتن مغفرت دارد از جهت تو
میدان ملک خریدن داری در خریدنش نقصی نیست
اراده سفر داری بروه مبارک است نفع بتو میرسد

دیدی

ادب حسن علیکم السلام

اراده زن طلاق دادن داری اگر بدست خود دانی
جهت زن خواستن دیده بسیار خوب است قدمش مبارک است
از برای مصاحب شدن دیده شوخی جهت خوب است
اراده نوکری که از نوکری دست برداری خوب میکند و در کار
میسر داری که ترک شغل کن ترک کن کن خوب نیست بهمانند
سینت که از غم بجات خواهم یافت میباید ای اله
جهت نوکری شدن دیده بهتر از بیکاریت خوشحال مرگش
جهت پیش آمدن خود دیده از پریشانی که شتر خوب مرگش
اراده ملک فروختن داری اگر مغفرت از است هر کس
اراده ملک خریدن داری در خریدنش سوء ملک نیست مغفوت مرگش

حضرت شیخ علی السلام

اراده گوی که دختر را بدین مردیم هیچ باشد و ده سال بکار بخواند
مید طلوع دادن دختر را برین طلاق و پشیمان مکنی
اراده زن خواستن داری ازین که خدا بگوید خوب نیست
برای مصاحبتش دیده بسیار نیکوست اقامت کن در بکار
میخواه ترک نوکری کنی اگر بگذارد خوبست که ترک کنی
میر ترک شوخ داری بسیار بدست و بنال کار خجسته
نیت گوی که از غم بخت خودم یافت بود از دست او
اراده نوکری داری اقدام کن بسیار خوبست تقصیر مکن
جهت پیش آمدن احوال خود دیده آنچه مورد نظره من است
جهت ملک فروختن دیده بسیار خوبست بخوشی و نیلوت

حضرت موسی علی السلام

امید فرزند داری ای برادر فرزند در دست تو نیست خواهد بود
سوال گوی که دختر را بدین مردیم یا نه بسیار خوبست دیده
برای طلاق دادن زن دیده مبارکت سازگار نیست
اراده زن خواستن داری بسیار خوبست و مبارکت است
از جهت مصاحبتش دیده خوب نیست بامستان خوبست
میر ترک نوکری داری بسیار خوبست اگر بتواند بگذارد
اراده ترک شوخ داری دلت بردارد و پشیمان خواهی شد
نیت گوی که از غم بخت خودم یافت بود و نه کن
اراده نوکری داری موقوف کن بسیار خوبست پشیمان مکنی
جهت پیش آمدن احوال دیده از دختر بیرون آمده نیکوست

هر زن علیه السلام

پرسیدی که زن حامله چه باید بکند اگر پسر خواهد آورد
سوال گوی که مرا فرزند خواهد بود و دیگر بخواه تا فرزند بگیرم
اراده کن که دختر را بشوهر دهم در این مردان میگوینت
در طلاق دادن زن دیده بچید طبعی که زن را خواهد داشت
میز زن خواستنی داری چند صحرای که تا زن را خواهد
جهت صاحب شدن دیده بکنز در خرد و پشیمان دارد
اراده ترک نوکری داری بکنز که از ارباب خود هر کشید
مید ترک کار خود داری ترک کنی هر است و الله العالم
پرسیدی که از غم نجات خواهم یافت میر یا بدانی الله
جهت توانگر شدن دیده خوشت توانگر خواهی شد ان الله

بش

عیسی علیه السلام

اراده ضامن شدن داری دست بردار که از ارباب خود هر کشید
از زن حامله سوال گوی این زن پسر خواهد آورد و الله العالم
امید فرزند داری بکنز که خدا بپای تو فرزندی خواهد داد
سنت گوی که دختر را بشوهر دهم چنانچه باشد بسیار خوب است
اراده زن طلاق دادن داری عیبش ده میگویند زن را که خواهد
میز زن خواستنی داری این زن از برای تو خوب نیست بکنز
جهت صاحب شدن دیده خوب نیست ترک کنی پشیمان میر گوی
سوال گوی که ترک نوکری کنم اگر توانی بسیار خوب است
پرسیدی که ترک شوخ فحاشی بکن اینکار را عیبش ندارد
سوال گوی که از غم نجات خواهم یافت میر یا بدانی الله

حقیقی علم السلام

انچه اند خال اینجواب دیده ترک نه دارد واقف یکی حد فربه
از بار خا هم شدن دیده بسیار بدست مارت خواهر کشید
بسیار زن حاصل چو زاید و خنجره آید آورد بدون شبیه
نیت کرد که خدای تعالی مرا فرزند خواهد داد اگر که خدا را بگویم
بسیار که دختر بدین مرد هم چندی باشد بسیار خوبست دیده
اراده زن طلاق دادن ملازم زنهار همه پشیمان خواهند شد
جهت زن خواست دیده صبر کنی یک چند پشیمان خواهند شد البته
از بار مصاحبه شدن دیده ازین حذر کنی البته خجسته
بسیار از ترک نوکر بکنی غر فوانا کرد والا بد نیست
جهت ترک شوخ دیده ترک غر فوانا اگر بکنی خوبست

انوار

زکریا علیه السلام

از بار طلب علم دیده بسیار نیکوست البته شریع کنی
از خواب که دیده بسیار نیکوست فیض خواهر دیده
جهت صانع شدن دیده عبیر ندارد نقصان بنویسد
از بار زن حاصل دیده پسر آورد مبارک قدم است
پسر که مرا فرزند خواهد بود فرزند مبارک قدم بهیچ رسد
خواهر دختر را بنویسد در پنج در دادن که بسیار بد است
اراده زن طلاق دادن داری بده سر کار نخواهد شد
میل زن خواستی داری بسیار خوبست از قولش منمیر
گفته مصاحب این مرد شوم چون است بسیار نیکوست
اراده ترک فکری داری بسیار خوبست ترک کن ازار میبستی

بوشع ابنه في غلبه الشك

اراده حج کرده قدم بگذار که مبارکت نام زنده خواهد شد
میل طلب علم داری سعی کنی که طالب علم خواهی شد ان شاء
سوال کردی از آن خواب که دیده بکس مکتوبات نوشته البته
از برای خامه شدن دیده از اینک صانع برادر خود مشو البته
پرسیدی که زن حامله چه زاید دختر خوش قدم خواهد آورد او
طلب فرزند کردی مرده باد که خدایتعالی بتو عطا خواهد کرد ان شاء
میل داری که دختر را بشوهر بدهی و دانش تقصیر معنی و البته
نیوایم که زن را طلاق دهی از این فکر گذر که پاره خواهی شد
اراده زن خواستی داری بسیار خوبت در خواستی بخیل کنی و
کفایتی که صاحب باین مرد باشم چون باشد بسیار بنویست ان شاء
خوب

حضرت یسوع علیه السلام

پرسیدی که زیارت کبریا مراد نصیب خواهد بود قدم بگذار ز تو
اراده حج کرده جماعتی راه زنی تو می کنند ان شاء که برود خوبت
میل طلب علم داری از صاحب باجنس برین زن فریب مخوری
از خوابی که دیده پرسیدی اشکها معنی بسیار خوبت پنهان بدار
جمله صانع شدن دیده البته خفایت معنی که مرارت دارد
از زن حامله پرسیدی مرده باد که پسری خواهد آورد البته
از خدا فرزند خواستی صاحب اقدس الهی بتو عطا خواهد فرمود
پرسیدی که دختر را بشوهر بدهی باین مرد چون است خوب است
میل زن طلاق دادن داری برید مرخص می نوی و الله العالم
اراده زن خواستی داری بنویست و مبارک است ان شاء

فني الكفل عليه السلام

پرسیدی که برداشتن ظفر بایم از نیش و شمشیر حذر باید کرد و برادر
 اراده زیارت کرد بلا داری در این سال موقوف کنی مرارت
 سؤال کفری مراجع فتنه است ان شاء الله خواهی یافت توفیق
 اراده طلب علم داری از موی نفس بگذری بسیار خوب است
 از خواهی که دیده پرسیدی بسیار نیکوست و خوشی زانو
 میزدن ضامن شدن داری نقصانی ندارد پشیمان نگرانی
 از زن حامله سؤال کفری و ضرر خواهد زد از اینک و الله العالم
 گفتن ملائمه فرزند خواهد بود اگر زن دیگر بخواهد بر سرش
 بیند کفری و ضرر خواهد بود و هم چنان است میان است
 جهت طلاق زن دیده نخواهد داد بدو خوب است

الیاس

الیاس علیه السلام

پرسیدی که بجهت مرافقه پیش تا خردم چنان باشد دعا می توانی
 سؤال کفری که برداشتن ظفر خواهم یافت ظفر میران ان شاء الله
 آرزوی زیارت کرد و داری ای برادر زیارت ترا میسر شود ان شاء الله
 پرسیدی که مراجع غضب باشد ان شاء الله دقتی در غضب خواهد بود
 میسر طلب علم داری بصدق درین راه بکوشی که ترا میسر است
 سؤال کفری از خواهی که دیده و خوشی باشی عاقبت بخیر است
 پرسیدی و ضامن شوم یا نه اینضا من عکس مرارت دارد
 سؤال کفری زن حامله چه باید بپوشی خواهد آورد و حاصل میسر است
 آرزوی فرزند داری راحت کنی فرزند در پستان نیست و الله اعلم
 گفتن و ضرر خواهد بود و هم چنان است بایستد زن زنده که خوب نیست

حضرت خضر علیکم السلام

پرسیدی که این ملکه با جادو بگیرم چنان باشد میان است خود دانی
سوال گوی که بدخواهش فخر و دم چون باشد اگر بروی خویش
گفت که بزرگش طغیانم با من و دشمنی هرگز نکند که در روز
جهت نیرت که بعد پرسیدی رضیب خواهد بود از آن الله تعالی
میگوید داری تو یقین از خدا طلب کن از او که او که نا امید نیست
اراده طلب علم داری پس در میان هر چه می خواهی بگو
از خواهی که دیده سوال گوی ز ناماری که ملک که بنویسند بر پر
پرسیدی که خانه ای بودم چون است فقها بیگ
سوال گوی زن خانه هر زاید دختر خواهد آورد که صاحب بدم
پرسیدی که مرا امید فرزند است تقدیر دارد فرزند نیکی را برسد

صالح علیه السلام

پرسیدی که این ملکه با جادو بگیرم چنان باشد میان است خود دانی
سوال گوی که بدخواهش فخر و دم چون باشد اگر بروی خویش
گفت که بزرگش طغیانم با من و دشمنی هرگز نکند که در روز
جهت نیرت که بعد پرسیدی رضیب خواهد بود از آن الله تعالی
میگوید داری تو یقین از خدا طلب کن از او که او که نا امید نیست
اراده طلب علم داری پس در میان هر چه می خواهی بگو
از خواهی که دیده سوال گوی ز ناماری که ملک که بنویسند بر پر
پرسیدی که خانه ای بودم چون است فقها بیگ
سوال گوی زن خانه هر زاید دختر خواهد آورد که صاحب بدم
پرسیدی که مرا امید فرزند است تقدیر دارد فرزند نیکی را برسد

دوالقرین علیہ السلام

پرسیدی که اینها کانه باز کنم چون باشد باز کن که منفعت خوانی
سوال کردی که ملک با جاره بدیم چون باشد بدیم بسیار ملک
کفایت که ملک با جاره بگیریم چنانچه پدر و وزیر یکدیگر بودند خوبست
پرسیدی که از جهته دعوت از دفاخر روم چون باشد تا مقصود است
میخواهی که بادشمن چنانچه کنی نیکتر خوبست پدر در صبر کن
اراده زیارت که برادر را بر خواهر رفت ان که بعد خوب
میخواهی به حج رومی البته بروه سلامت بر میگردی ان که
از طلب علم سوال کردی ایر برادر چنانکه که سر آمد و ران میروی
از تعبیر خواب تو سوال کردی خواب تو خوبست بکس مگو تو
از جهته حاضر شدی گوی بشو عیب ندارد و نقصانی هم نداده

دوالقرین

حضرت یونس

سوال گوی که از سلطان بدیم خواهیم یافت خواه یافت ان الله
پرسیدی که این دکان را باز کنم چون باشد باز کن که منفعت باشد
سوال گوی که این ملک را با جاره بدیم چون باشد بدیم بسیار خوبست
پرسیدی که این ملک را با جاره بگیریم چنانچه پدر و وزیر یکدیگر بودند خوبست
میخواهی که از جهته دعوت از دفاخر روم چون باشد تا مقصود است
پرسیدی که بادشمن چنانچه کنی نیکتر خوبست پدر در صبر کن
اراده زیارت که برادر را بر خواهر رفت ان که بعد خوب
میخواهی به حج رومی البته بروه سلامت بر میگردی ان که
از طلب علم سوال کردی ایر برادر چنانکه که سر آمد و ران میروی
از تعبیر خواب تو سوال کردی خواب تو خوبست بکس مگو تو
از جهته حاضر شدی گوی بشو عیب ندارد و نقصانی هم نداده

حضرت سلیمان ع

پرسیدی که عاشق و معشوقه بهر سدیانه بهر سدی ان که رهنه
سؤال کوی که از سلطان چیزی بتو رسد منفعت خواهد رسید
اراده کردی دکان بکش نه چونت بکش که بیار مبارکت
پرسیدی که این منکر با جادویم چن باشد بده بیار خوبت
پرسیدی که این منکر با جادویم چن باشد دفع بیا و دایه
اراده خانه فاختی داری ابر برادر میانه است باز که فایده
خیال ستره با دشمن کرده بضح خواهد انجامید ان نه تعالی
سؤال کردی که بکر بلا روی برو که تو فتن رفیق است
پرسیدی که خانه خدا را سجده خواهم که و میردی ان نه تعالی
اراده طلب علم داری که عفت ریب که سر آمدوران خواهی شد ان

م:

جبرئیل علیه السلام

سؤال کوی که فرضی عز او خواهد شد با پید خدا او خواهد شد
ارحمت عاشق معشوقه پرسیدی این معشوقه بدست بنماید
سؤال کوی که از سلطان بهره خواهم یافت میانه ان نه تعالی
میل دکان باز کون داری چند روزی صبر کن که پاید خوبی
برای منک اجاره داون دیده بیا خوبت بچیل کن و بده اینه
جمله اجاره کردن دیده بسیار بدست ضرر دایه مکر و شود
اراده فاختی رفیق داری زنه را توانی صح کن که مبارکت
سؤال که بد دشمن ظفر خواهی یافت خواهر یافت اگر خواهد
ارزوی کربلا داری جهد کن که ترا قسمت است ان نه تعالی
از جهنم حج و بده ای برادر اخر نصیب تو خواهد بود ان نه تعالی

میکائیل علیه السلام

اراده کوه این چارچرخم چند باشد البته بجز که نفع دارد
از برای قرض سوال کوی ادا خواهد شد غصه جزا آن است
از حال عاشق معشوقه پرسیدی بهر خواهی یافت آن است
سوال کوی که از سلطان بهره یا بجز پذیرد زنی صبر کن تا نیکی شود
اراده دکان باز کردن داری باز کنی بهتر از بیگاری خواهد بود
میخواهی ملکه را با جانا بگیرد بر طرف کن بسیار بد است و نادره
از برای اجاره دادن دیده البته بد که بغایت مبارک است
میل داری که بدخوا پیش فاختی روی بجای خود را می باشی مرد
سوال کردی که بدوشی طغفر خاتم یافت خواهی یافت آن است
اراده زیارت داری البته جود کن که نصیب است آن نه رهنم

دریا

آریا علیه السلام

اراده چارچرخم چند باشد البته بجز که نفع دارد
اراده چارچرخم چند باشد البته بجز که نفع دارد
سنت کوی که قرض من ادا شود یا نه ادا شود اگر در طاعت
از حال عاشق معشوقه پرسیدی بهر خواهی یافت آن است
سوال کوی که از سلطان بهره خواهی یافت بهره یا بجز آن است
میل دکان باز کردن داری باز کنی بهتر از بیگاری خواهد بود
میخواهی ملکه را با جانا بگیرد بر طرف کن بسیار بد است و نادره
از برای اجاره دادن دیده البته بد که بغایت مبارک است
میل داری که بدخوا پیش فاختی روی بجای خود را می باشی مرد
سوال کردی که بدوشی طغفر خاتم یافت خواهی یافت آن است
اراده زیارت داری البته جود کن که نصیب است آن نه رهنم

جر جیس علیکم السلام

اراده زر بقرض دادن داری بسیار بدست پشیمان مری
 اراده چایا فروختن داری بسیار خوبست برو بفروش
 اراده چایا خریدن داری بجز که بسیار نیکوست راحت تو مید
 پرسیدی که قرض من ادا کنه غصه مخور ادا خواهد شد ان شاء الله
 از حال عاشق موقوفه پرسیدی اراد بسیار خوب میگفته بود
 سؤال کوی که پیش سلطان روم چون باشد چند روزی هرگز خوبست
 اراده دکان باز کردن داری بسیار خوبست برو باز کن
 مید داری که ملک با چایا بد بر صبر کن بهتر خواهد بود
 پرسیدی که این ملک با چایا بکرم چون باشد بسیار خوبست
 سؤال کوی بقا فرم چون باشد اگر سودی بهتر خواهد بود

نکون

شمعون علیکم السلام

اراده رفاقت داری از رفاقت این شخص داری کن خوبست
 مید داری که زر بقرض دهم بسیار با خفا نموده خوبست
 اراده چایا فروختن داری بسیار بسیار نیکوست ان شاء الله
 اراده چایا خریدن داری بنیست خوبست بجز که ضرر نخواهد بود
 سؤال کوی که قرض من ادا کنه بانه باید خدا ادا خواهد شد
 از حال عاشق موقوفه پرسیدی این موقوفه دفا بهد خود خواهد شد
 سؤال کوی که پیش سلطان روم چون باشد چند روزی هرگز خوبست
 مید دکان باز کردن داری اگر باز کنی بهتر خواهد بود ان شاء الله
 میخام ملک با چایا دهم بسیار با خفا نموده خوبست بسیار
 اراده چایا فروختن داری با چایا مکرر خوبست چ

حضرت محمد صلی الله علیه و آله

سؤال کوی که بوطی روم چون باشد برو بسیار خوبست
 اراده غله فروختن داری چند روزی هرگز بهتر است ترا
 مید غله خریدن داری بسیار بسیار خوبست راحت تو مید
 نیت کوی که رفاقت با منو کنم چون باشد بسیار خوبست
 پرسیدی که زر بقرض دهم چون باشد چند روزی هرگز
 گفته که این چارو را بخرم چون باشد خری جفته تو بهتر است
 اراده چایا فروختن داری مفروش که پشیمان مری
 سؤال کوی که قرض من ادا کنه بانه ادا خواهد شد ان شاء الله
 از حال عاشق موقوفه پرسیدی بدست تو در نخواهد آمد
 سؤال کوی که نف سلطان روم چه باشد برو بسیار خوبست

اموالی

حضرت امیر المومنین علی علیهم السلام

مید واره خوردن داری هرگز و بخور جفته تو ضرر ندارد
 سؤال کوی که بوطی روم چه باشد اگر قرض پشیمان خواهد شد
 جفته غله فروختن دیده اگر بفروش بهتر خواهد بود تا که داری
 جفته غله خریدن دیده خوبست ضرر ندارد هر چه بخواهی بخر
 از جفته رفاقت سؤال کوی بسیار مبارک است ان شاء الله
 پرسیدی که زر بقرض دهم چه باشد بدو عیبر ندارد مری
 نیت کوی که چارو را بخرم چون باشد مفروش بسیار خوبست
 اراده چایا خریدن داری هرگز کن تا نقصان نبوی نرسد
 پرسیدی که قرض من ادا کنه بانه ادا خواهد شد
 از حال عاشق موقوفه پرسیدی هرگز بخت بسیار بدست آید

لوط علیه السلام

مید غله خریدن داری در خریدن کنی منفعتی بایست
میر رفت داری بسیار میمون است البته مصاحبت کنی
از جهت زر بفرقی دادن دیده از ارادت کنی مدد خوب سیرت
از جهت چاروا فروختن پرسیدی اگر بفرستی بسیار خوب است
سینت گفت این چاروا را بخرم چنان باشد بخرم که میمون است
سوال کوی قری من ادا خواهد شد یا نه ادا می شود
از حاشی عاقلی معنوی پرسید است معنوی بدست تو بخورده اند
اراده داری که بخدمت سلطان روی البته بروی خوب است
اراده دکان باز کنی داری زنده را باز کنی پشیمان دارد
اراده ملک اجالت دادن داری بده نقصان ندارد

بود

هوش علیه السلام

اراده غله فروختن داری بفروشی نفع تو در آن است
اراده غله خریدن داری بخری چنانچه بخری ده سکه ندارد
پرسیدی که رفعت با برزگم چون باشد بسیار نیکوست
میر داری که زر بفرقی دهم اگر باین شخص نذر بهتر است
اراده چاروا فروختن داری خوب است البته برو بفروشی
اراده چاروا خریدن داری چند روزی بخر کن بهتر خواهد بود
سوال کوی قری من ادا خواهد شد ادا می شود
از حاشی عاقلی معنوی پرسیدی در دست تو بخورده اند
پرسیدی که بخدمت سلطان بروم چون باشد بروی بهتر است
سوال کوی که این دکان را باز کنی چون باشد مبارکت باز کنی

حضرت امام حسن ع

از برای عمارت بنا کنی دیده بنا کنی منتهی هرگز بهتر است
میر داری که دارو بخواری بخور که منفعتی دارد اما منعی
جهت وطن رفتن دیده بروی راحت خواهد دیدن البته
میر غله فروختن داری بفروشی که پشیمان خواهی داشت
اراده غله خریدن داری آنچه مرغی آن بخر نقصانی ندارد
جهت رفعت سوال کوی خوب است از سیه چهره خدای کنی
برای زر بفرقی دادن دیده بسیار نیکوست منتهی دیده
اراده چاروا فروختن داری بفروشی که پشیمان خواهی داشت
میر چاروا خریدن داری بخری بسیار خوب است نفع دارد
پرسیدی که قری من ادا خواهد شد ادا می شود یا می شود خداوند

لام می

حضرت امام حسین ع

اراده کوی که از وطن بروم چون باشد نیکوست یا بد گفت
جهت بنا کن عمارت پرسیدی بنا کنی که کانی الله مبارکت
از جهت دارو خوردن پرسیدی بخور کن بهتر می باشد
سینت کوی بطن بروم چون باشد چند روزی بخر کن دهر
برای غله فروختن دیده فروخته جهت تو بهتر می باشد و الا
جهت غله خریدن دیده بسیار نیکوست بخر نقصانی ندارد
میر رفت داری بسیار مبارکت است البته رفعت کنی
اراده زر بفرقی دادن داری بسیار مبارکت صریح ندارد
میر چاروا فروختن داری بفروشی بسیار بسیار نیکوست
میخواهم چاروا بخری چند روزی بخر کن بهتر خواهد بود

حضرت امام زین العابدین

پرسیدی که این متاع را بخرم چون باشد البته بخیر که نفع دارد
سؤال کوی که بوطین بروم چون باشد بسیار نیکوست
از جهت بنا کردن عمارت پرسیدی تا من ضرورت صبر کنم
از جهت دار و خورون پرسیدی بخواری بهتر است و الله اعلم
سؤال کوی که بوطین بروم چمن باشد بسیار خوب است و نفع
از جهت غله فروختن دیده ترخ ندارد بفرودش بهتر است
سؤال کوی از جهت خریدن غله در نقصان خواهر کشید
سؤال کوی که با این شخصی رفاقت کنم چون باشد البته کارکن
پرسیدی که در بقری دهم چون باشد عده مرارت و این
پرسیدی که این چارو را بخرم سفر و شایسته نفع دارد

لا اله الا الله

حضرت امام محمد باقر

پرسیدی که این متاع را بخرم چون باشد بفرودش البته
سؤال کوی که این متاع را بخرم چون باشد البته بخیر نفع دارد
جهت نظرها پرسیدی هر گاه که مصلحت تو در آن است
از جهت بنا کردن عمارت دیده بنا کن که مبارک است ان شاء الله
از جهت دار و خورون دیده بخور که مسفت خواهد دید باید خدا
پرسیدی که بوطین بروم چون باشد توقف ملک البته و برو
از جهت غله فروختن دیده اگر بفرودش بهتر خواهد بود
سؤال کوی که در بقری دهم یانه بده و اندیشه ملک
از جهت مصاحبتش پرسیدی دیده بکن اگر بخور و در دیده الله
از جهت چارو فروختن دیده بفرودش شایسته دارد

حضرت امام جعفر صادق

پرسیدی که این متاع را بخرم چمن باشد البته بفرودش که نیکوست
سؤال کوی که این متاع را بخرم چون است بخیر نفع تو در آن است
از جهت بنا کردن عمارت پرسیدی بنا کن که در مبارک است
سؤال کوی که از وطن بروم چون باشد از اینجا بهتر است
پرسیدی که این دار و خورون چون باشد بخواری نفع دارد
سؤال کوی که بوطین بروم چون است نفع یاد که در فتن
سؤال کوی که غله را بخرم چون باشد تا من ضرورت است
پرسیدی که شتر اکت با بخرم چون باشد بکن ضرورت دارد
جهت مصاحبتش پرسیدی البته مصاحبت کن نفع دارد
پرسیدی که در بقری دهم یانه بده و اندیشه ملک

لا اله الا الله

حضرت امام موسی کاظم

سؤال کردی که این بنده را بخرم بفرودش ضرر ندارد
پرسیدی که شتر اکت با بخرم چون باشد نفع دارد بکن
سؤال کوی که این متاع را بخرم چمن باشد البته بفرودش که نیکوست
پرسیدی که این متاع را بخرم چون باشد ضرر دارد بخیر البته
سؤال کوی که بوطین بروم چون باشد نیکوست و الله اعلم
پرسیدی عمارت بنا کن یانه صبر کن که الصبر مفتاح الفرج
سؤال کوی که این دار و خورون چمن باشد بخواری بهتر است
پرسیدی که بوطین بروم چون باشد مرو که پنهان خواهد گشت
سؤال کوی که این غله را بخرم چمن باشد البته بفرودش نفع دارد
پرسیدی که رفاقت با بخرم چمن باشد ضرر ندارد و است خوب است

حضرت امام رضا ع

پرسیدی که این بنده را بخرم یا نه بروم بخر که نفع خوارم برسد
سوال کوی که این بنده را بفروشم یا نه بروم بفروش که خیریت
پرسیدی که شراکت با من بکنم چو نت بکن که بین را شکوایت
سوال کوی که این مناع را بخرم چو نه باشد بخر ضرر بخوارم
پرسیدی که با من ضرر دهم یا نه اقدام کنم که مبارک است
سوال کوی که این را بخرم یا نه بخرم که بین را شکوایت
پرسیدی که این دارو را بخرم یا نه اگر بخاری از جهه تو خیریت
سوال کوی که این عا را بفروشم فروختی بهتر از آنکه بخری
پرسیدی که بوطن اوم چون باشد بروی بهتر از ماندن است
پرسیدی که این عا را بفروشم یا نه بفروشی بعد نفع خواهد بود

لا اله الا الله

حضرت امام محمد تقی ع

پرسیدی که تجارت کنم چو نه باشد البته بکنم که نفع دارد
سوال کوی که این بنده را بخرم یا نه بروم بخر سود خوارم برسد
پرسیدی که این بنده را بفروشم چو نه باشد بفروشی بشماره دارد
از حالت شراکت پرسیدی این شراکت ضرری ندارد و مبارک است
پرسیدی که این مناع را بخرم یا نه البته بفروشی که بسیار است
از جهه خریدن مناع سوال کوی بخر و اندیشه بکنم شکوایت
پرسیدی که از وطن بروم چو نه باشد بخری رخصت است باشد
سوال کوی که این عمارت را بخرم یا نه بخرم که مبارک است
پرسیدی که این دارو را بخرم چو نه باشد بخاری فایده بینی
پرسیدی که بوطن اوم چو نه باشد بخرم که و برود البته

حضرت امام علی النقی علیه السلام

پرسیدی که نفر سلطان کنم چو نه باشد بخرم که مبارک است
از جهه تجارت کوی سوال کوی بسیار نیکوست نفع دارد
سوال کوی که این بنده را بخرم چو نه باشد بخر ضرر بخوارم
پرسیدی که این بنده را بفروشم یا نه بفروشی والا بشماره دارد
جهت شراکت پرسیدی ضرر بخوارم که البته بکن منفعت بسیار است
پرسیدی که این مناع را بفروشم چو نه باشد بفروشی بهتر است
پرسیدی که این عا را بخرم چو نه باشد البته بخر ضرر بخوارم
سوال کوی که از وطن بروم چو نه بروی خوب است
پرسیدی که این عا را بخرم چو نه باشد بخر ضرر دارد
پرسیدی که این دارو را بخرم یا نه بخر ضرر بخوارم

لا اله الا الله

حضرت امام حسن عسکری ع

پرسیدی که مراد و مطلب من بر میآید غم بخوارم بسیار است
از جهه نقد سلطان پرسیدی بخرم یا نه که مبارک است
سوال کوی که تجارت کنم یا نه بخرم و بخرم بشماره دارد
پرسیدی که این بنده را بخرم چو نه باشد بخری بهتر است
سوال کوی که این بنده را بفروشم چو نه باشد بفروشی که نیکوست
پرسیدی که شراکت با من بکنم چو نه باشد البته بکنم که ضرر ندارد
از جهه فروختن مناع پرسیدی بفروشی و بخرم که البته
سوال کوی که این مناع را بخرم چو نه بخرم که بسیار خوب است
پرسیدی که از وطن بروم چو نه باشد بخری که مبارک است
پرسیدی که این عا را بخرم چو نه باشد بخرم که مبارک است

در مشرق و بلاد جیل ارزان باشد و کوسند و سبزه بسیار باشد و گیاه
محرمانه فراوان بود و در شتران دیوانه و مسته بهر سه و ابله کودکان بسیار
باشد و در کاه و مرکه آفته و در یک ماه در بسیار نعم را عارض شود و در
آخر سال گردان بهر سه یکم اختلاف سلاطین و جو و دروغ بسیار باشد
و اختلاف و جنگ در میان پادشاهان و چندی در میان عامه ناس
بسیار باشد و در شام حرب و فتنه آید و در زمین بهمان دوازده
ان کشتن واقع شود و قتل و غارت از ایشان کشته گردد و در سبزه از
دور بر ملوک پادشاه بشور و بگریزد و کشته شود و کوه بر از آسمان ظاهر
گردد و در ناحیه مشرق که دنباله داشته باشد و باین جهت قتل و غارت
و کرایه حاکم شود و حاجیان را غارت کنند و تمام ماه یا بعضی از ماه
مخفف گردد و هر سال که اول قمر روز **هشتم** باشد زمستان نیکو گردد
و تابستان بسیار گرم باشد و باران بوقتش بسیار آید و کوسند
بسیار بوجه آید و عسل بسیار باشد و مرغ خورده بهما در بلاد جیل یعنی

در بلاد

در شهرهای که میان ولایت ادر با بجان و عراق و خورستان
و فارس است و بعضی گویند بهمان دوازده آن ارزان باشد و میوه بسیار
در زمان بسیار میزند و جو و دروغ بسیار باشد و در آخر سال که بر پادشاه
خروج کند دوازده مشرق و بلاد فارس و لیکری بهر سه و زکام در بلاد
چین بسیار باشد و آب فراوان باشد و باران بسیار و زرد آید
و سبزه میوه در بلاد فارس و شام و بصره نیکو باشد و خبره و خیارد
ولایت مشرق و عمان نیکو بود و درین سال خرما و گوشت و دروغ فراوان
باشد و مرغی سودا و دیوانه بسیار بود و در بلاد طینان کشته و بعضی بلاد
عراق کند و آب نیکی باشد و کاه ماه در هر نقطه شود و در میان مشایخ
عرب فتنه حاکم شود و خارج از دوازده مشرق هر دن آید و در بلاد فارس
هم و هر سال عظیم از بعضی سلاطین رخ نماید و قتل از اطراف مشرق جنوب
از طرف احوالش بدره و بخت که از افتاب و ما مخفف شود و در
مردمان اطفال بید آید و ناسی کم و در نرف ان تری بهر سه و بر پادشاه
که خروج کند و حاجیان بسلامت روند و در شب در دزدی بانی

و مساعلات بسیار واقع شد و در شتران گری هر سه و بخت که در شتران
مرکه هر سه و در فصل پائیز پناهی بسیار شد و در اطراف مدینه بسیار
روید و مشایخ و علما بسیار میزد و بلاد بین از خوف و قتل و غارت
خراب شد باز نمود و در میان عرب بادیه کشش بسیار شود و
بادی شمای بوز و متاعها گران گردد و ابریشم و حریر از آن باشد
و در میان عرب و عجم ترع واقع شود و عجم غالب شود و بادیه دردم
ببرد و در فصل پائیز زهر هر سه و اختلاف در میان سلاطین هند
روید و فتنه در بلاد مصر و ولایت فارس طمع شود و در سال
که اول عرم روز **خمس** باشد زمستان ملایم گذرد و در نوای شرق
گندم و میوه و عسل فراوان باشد و در اول و آخر سال آب بسیار
و در زمستان غلبه هر سه و عرب برایشان غالب شود و در
زمین هند غارت واقع شود و برادیت دیگر در اول سال کم
بود و در عهد و برق و ابر به باران بسیار باشد و غله و میوه در همه
بلاد از آن فراوان باشد و سفر دریای نیکو بود و لشکر رماهی

بسیار

بسیار بود و مان و دروغ گران گردد و آب بنیل طغیان نماید و در زم
بر مسلمانان حمله آورند و مسلمانان برایشان غالب آید و در بادیه
جنگ بسیار شود و بد که یک از اعظم ایشان کشته گردد و در بعضی
از شهرها کشته بر هر سه و خروج کند و منهنم گردد و کارزار در اکثر
بلاد خصوصاً فارس بسیار شود و در زمان و در این زمان دست بر اندازد
و حکام بر عیایسم کنند و بادهای تند بوزد که در خواران بکشد و در
میان عرب حادثه طاعون شود و بادهای غلبه نماید و در بلاد حبش و حواری
انها کارزار بسیار شود و در آخر سال در بلاد فارس میان سه طایفه
فتنه حادث شود و در میان کاوان مرکه افتد و لیکن کوشند بسیار
باشد و بد که ماه محفل طغی برادیت دیگر حاکم قسطنطنیه
که اسلامبول باشد کشته گردد یا او را بگیرند و در ولایت عجم از
ظلم بادهای خواران واقع شود و در زمینها هم کم گردد و خلایق از شکار
معاش بفقان آیند و دوا درسی در میان فتنه نباشد و عرب بر عجم
زیاده کنند و طغی بسیار کشته شوند و ولایات ایشان خراب و بربود

شود و عربان بر رویان بنارند و بعضی اماکن از تصرفات والیان
روم بدرود و عجم در اکثر جا منکوب شود و باران در وسط سال بسیار
ببارد و در عدد و برق بسیار واقع شود و از همه اطراف بر پاشد هر دو
آیند خصوصاً ترکان خوارزم و از سمت قطب حرکت نمایند و بجای
و دیار سند و طبرستان خرابی نماید و ترکان با عجم در ادیرند
و برایشان غلبه آورند و خلق بسیار از فقر و در عینت با عجم
حوادث و مملکت شوند و مختل است که در این سال پارس عجم
بسیار مشرق در حرکت آمده چندی و بدو دیه با و راه نماید و در بعضی
راه او را حادثه طاری شود که مدتی توقف نماید و امرای خراسان
و سلیمان بلاد مالان باشند بختند که لشکری از عجم در عراق و خراسان
جمع آیند و رسولان از ولایت گرفتارند پارس فرستند و در او سال
کنند کران و نمان عزیز باشد و در دریاهای حاشیای شود و اظهاری
عظیم با هر عیان راه نماید و اکثر ولایات در خراسان بشود بختند و غارت
کنند در بعضی اماکن بدست والیان اسلام افتد و در آنجا نمایند

ایان

و این ادبار پاشد باشد و غلبه صاحب خرد جان باشد و امیر جلیل
القدری کشته گردد و قوت علی بسیار باشد و اکثر افتاب کسوف کند
و بعضی اماکن از تصرفات والیان اسلام بدرود و در سال اول
عجم روز **جمعه** باشد در زمستان سرما باشد و باران کم باشد
د آب رودخانه کم باشد و صد فرسخ در صد فرسخ در بلاد جلیل غلظت کم باشد
و مرکب در میان نه فعم بسیار بود و در ناحیه مغرب کرانه باشد و بعضی
از درختان افتد و روم بر فرس غلبه عظیم نمایند و بر وایت دیگر
غلات در مصر و شام و حبشه کم ببارد و کرانه در بلاد فارس ببارد
و غلات بصره و عراق نیکو شود ولیکن از جانب سلاطین و عمال ستمها
بایشان رسد و غلات حبشه و نواحی او نیکو باشد و انگور و کشمش در بصره
و شام بسیار بود و مرد صاحب شاهی در بصره کشته شود با کرد و بر سر
و متاع و میوه آن در بین مردم نیکو باشد و آب و جلجلی طیفان نماید
که بپرداز مشرف بر عراق گردد و پارس ای از پارس آن مندر میرد و در ماه
ربیع الاخر یا جمادی الاخر در دژی بسیار در میان فعم ببارد خصوصاً

مگر چشم را پوشیده در طوبت از سبلان نماید دلالت بر طرد و
چشم کند و هرگاه دانش بد از سبب می رسد کرد دلالت بر آنکه
و اگر تباه به راجع نماید دلیل است بر غلبه رطوبت غریبه و چون با
ان مردم بیای نشیند و در حین رفع فضا به شواری اخراج نماید دلیل
بر بواسیر و افت روده و شقاق با و درم گفت دلیل بر حرارت
غریبه و لرزیدن و لیل نفس و مفاصل و ورم فوق رانو است
و کشیدن موی خود عقبار و دلیل گرم مده و قیل است و کما میدک بال
است و مقدار دلیل ضعف جگر و خارش بینی کجا از رطوبت و دلیل آنکه
و صدای جوف و دلیل ریاخ غلیظ و میل بطول نمودن و دلیل آنکه و افتادن
از ششها و نشخوار و دلیل موت است امراض داس
و آن علت است که سر را بسیار حرکت دهد و منکوس کند و هرگاه رفیع
دارد پس اگر نکون و شستن سر زده بر رنج باشد و نیز در چشم بهم
از اصل دماغ خواهد بود و الا با رکت اعضاء اسفند علاج آنچه از
از اصل دماغ باشد مواد حاره با آب کشیز و سفید آب قطیعه نمایند

و کبود

و سود کنند و سقیه بگللاب نمایند و در بار و سقیه بگللاب و مرزنجوش
در آن جنبه سینه باشند باید که و سقیه مرزنجوش و مطبوخ و آنچه به
مش رکت باشد علاج آن عسکه مرهقه علقی است که موی است
ایست و خلط که عبارت از نازن است کج و سست کجی که در
قطب طوطی نموده نمود علاج هرگاه زمستان باشد در پیش آفتاب بالا
ندارند و طول با لونه و سقیه باب نرگی و آب مورد که سست و تقطیر
علت است از پیش دماغ که حرکت دشوار کند علاج قطول با آب سست
در و عن کج و سقیه سیره نیم گرم ذره کنند و به سوراخ غایت سینه
بیز معید است امراض چشم شب کوریت و قرص کفانه که غرض
و بوزینه و مرغ خاک و کبود تر جمیع حیوان شیرا در شب بینند و غده
جوان سبب بخار غلیظ است علاج منع لومات و افتضار کجور و
نقطر بگللاب و شکر نمایند علاج عشاوه و بیاض و قطر زهره و
شکر بر و آید که استاع و رولاب علت است که در روز آبها

نکند و علامتش وسیع شدن مردمک است در روز چه طور از جهت بصیر
 سوای شب و برودت مغز و مواد مردمک وسیع میگردد علاج قطره زهره
 است با عسل علاج سیلان رطوبات به قطره آب مورد کنند و از هم آب
 مورد را با توتیای محلول بخوبی کرده است و علاج سحری ملک چشم و
 بهم آمدن او بعد از حل آن بشکر طلا بخون بال ناری طور بی بیت از موده
 است جگر چه و آن حدود نقطه بی سرخند در مردمک
 چشم علاج موضع را با سیر مالند بعد از آن خاکستر بر کوزه بتون بپاشند
 علاج سلاق که سرخی ملک است با صلابت و به جوشش به قطره طلا به
 روغن زیتون که در علاج صرب که خضونیت و سرخی ملک است به قطره
 شراب و سوزد آب و ساق منقوع در کلاب کنند و علاج بدله که غریب
 به سیلان است به قطره روغن کاسه سرخ و شراب بایر که و دوج که کثرت
 اشک است هرگاه از دواش عارضی شود بروغن بنفشه مخلوط بشود و آن
 قطره نایب امراض مندرج مصلحت سر را ببارسی متعار و غلبه و

چشم

چشمال گویند از جمله امراض آن یک نفتر است که عبارت از زهره
 شدن و پوست انداختن باشد علاج به عدیل نقید این است
 شک زه شخ بر دست به در روغن بید انجیر جوش بیده استعمال نمایند
 و سحری متعار و ماضی را که از صدمه و عذاب خارج به بر سیده باشد
 نقید آن باب مورد دلاون نمایند و آنچه سبب از عذاب مواد باشد
 بروغن بادام و تخم کبوتر و مغز سیب قطعه نمایند و التواء که کچر و جگر
 است نقید بر که و شب کنند و تطبیق که بهم آمدن و باز شدن
 خلط و منم است مداومت به نقید روغن کبوتر و روغن تاناکو و کوط
 نیز از آن نمایند و طعم بر زده خام تخم مرغ بایده که و تایلین که به
 تر که ز لیل گویند و آن در چشمال و انگشتان حالت مرشح بایان
 و دوا مکرر قطعه نمایند که از جراحت استنشاق و مقدار رقیق هر یک دو
 جزد نیمگوب کرده یکشنبه روز در سر که حبس نموده پس در آن حل
 کنند و کل حطی و تخم کتان بنفشه با بونه هر یک یکجوزه اضافه نموده

استعمال نمایند و علاج ریش کهن جنکمال را بمغز بخون آوردن و
موضع بن ناخاں باید کرد و تصفیه بر ارضین و امثال آن باید نمود
و اوام حاره تازه را تصفیه بکند و بر سر و صندل سرخ و کافور و زعفران
با سرکه که کند امراض حار و نهان و حنجره و آلات تنفس
علاج ضحوت و آن که مانع خوردن طعم گردد بدهاند را یا حله را در
کلبه بسیار نیده تسفیه بان کنند و کجفت طعم دهند و با شکر کثیرا
و شسته بسیار نمیدهند و شش عضلات حنجره را که مانع خوردن
بردن طعم می شود تسفیه با ب طبع انجیر و مویز و تصفیه بر روغن کرک
کنند و در مکنج و آن را تسفیه با ب کرم مرزنجع بعباب برز و قطونا و
تصفیه با انجیر مدها با قدری سیر نماند و چون منقر کرد حرکت او را
بک کرم برک عذاب را مثل عذاب سائیده بپاشند و صاف و صاف نفس را
علامت تواند نفس و باز در شش و آن و ضعف حرکت است هرگاه
این علت را از حرارت مزاج یا هوا یا شدت تعب میدارند آب می کنند

این

و بعضی سرخ و کف با کرم می کشند و آنچه بسبب بخار باشد این امر را
با ادویه باشد و علاج آن تسفیه بر روغن کنجد با قدری سرخ عرب و لایب
بدهاند و کل از می است و چون با حرارت لاغری عارضی گردد تسفیه
سبتر الاغ و کثیرا دانه اشجیر با قدری آب که باید که و بر روی سفنج
و کشنیز و برک بید و امثال آن خوابانند و داغ و پاش بر که بخورند
کنند بسیار مانع است و هرگاه از بردن باشد علتش حرکت سردی است
رطوبات غلیظه از دست علاج تسفیه بشیر الاغ که قدری سرکه ای مویز
در آن حل کنند یا شند باید کرد و روغن تربس از جربات شمرده اند و
حلیث را بعضی بجز غوطه حنققان علامت است که تواند
نفس و صدای منخرین و حرکت منتهای عظیم زورقی است که باید که
حرکت این عوارض محسوس میگردد علاج تسفیه بکلبه و کل خنوم و عذاب
تخم ریحان و آب انجیر و کل از می کنند و بر روی برکها و علمهای سردیه
خوابانند و طعم رزده تخم خام و جوهر بر نیارده دهند و کمر فتنه را از را

علاج بدان طبع انحرارزد و خطر در دماغ عسر کنند و ضائق و دشواری
 نفس را این را بنایت نافع است و پوست کجسته تخم مرغ را نرم ساخته
 با مویز جها که به منته و سقیه باب کلم بونه دار نمایند و اگر حرارت غالب
 باشد سقیه بر دهن بپاشند و گلاب و آب کاسن و روغن کاسن بپاشند
 امراضی حوصله که زهرک عبارت از اولت تخم سبب ان کثرت اکل
 طعم سوخت و عدم هضم است علامتش بکشدن و سستی و برضاک
 غلطیدن و بر نشین قرار نداشتن و دندان باز کردن و سیلان بر طوبت
 است علاج کفرینیک و پرواز بیشتر فرمودن و طعم از برنج و ذره و
 حبوبات دادن است و در روزیم کجسته طعم کنند و این دوا را در کشت
 بپخته به منته زنجبیل مصطکی کرد یا دار حبس غلفه از یک یکچیز با شکر
 حبس بقدر غلفه ساخته استعمال نمایند و بیکه رفع رطوبات غلیظه میزند
 را از جربیات دانسته اند و قدر شربش از سه عدد تا هفت عدد است
 و سو و ناض و ادهم نیز سقیه طبع مصطکی و قند را استودانه

در ایدی

و بر روی نافع تازه و پودنه و سداب که سرکه بر آن پاشیده
 باشد بخوابند و در زیر نشین بکسند و با جمیع رسیده است که از
 ان و ظهور و جوش سه صفند که تخمینه می شود از ان حکیم
 در آب و منفر و از دوشش بشرد و بکشد و آمو و از ظهور یک شتر مرغ
 و قطعه که بغیر سنگ سنگ گویند ریح علامتش قراقر و ظهور
 نفخ و ملت اکل است علاج طعم از پنج و خطاف و حرکوش کشته و جوی
 که مذکور شد بسیار نافع است و حقه طبع را زیاده و کفرش با بر روغن تازه
 و غلفه کنند و جگر کوشند یا شیر الاغ و بلبله زر کشته و بدستور تخم کنند
 با شکر بنایت مسلمات نافع اند و شفاف شکر و انزروت و عمل کوش
 بسیار مفید است و شفاف همه خاک و مخصوص باز بیان کفانه و هرگاه
 حرارت ظاهر باشد بکلا یا فکر در مسلمات و شفافات و حقه نایله
 از کشته و بکشد و شایین و جوی همه اسهال بخون قدری نو
 شیار با شکر و روغن تازه دادن بسیار نافع است چه او آ

بقی دفع فضلات و ثانیاً با طلاق دفع مواد میفرماید و در علامت
گرفتی که در زیرک بهر سه مشکوک در نشان و مان و لاغری شدن است و علامت
کم کم روده بد بوئی فضل و غلبیدن وقت اکل است و علامت کرم مقعد
خروج و ظهور است علاج آب برکت شفته با کاشت یا آب جعفر و
عسل بدستور قبیل و برنگ کاهی بیشتر در اکثر ترکیه و ترید حید را با سوبه
ساییده با عسل حل کف باید در آب و اسهال علامت شش ظهور خون یا فضل
و فاد هم طعم و سقوط قوت و دفع شدن فضل به شوری و قلت
مقداران و کثرت مرات است علاج حقنه بطبخ تخم گمان و زعفران آن
در روغن گردکان و در روغن نارچیل کند حضورا چون قدری از گردکان
سوخخته اضافه کف باشند و خروج مقعد و شقاق او را بر روغن و سبزه
کودان شتر و روغن حب البطم کنند امراض حکم علامت شش سده و
درم آن و شش غرط و احساس ثقل و برآمدگی تحت استخوان
سینه است علاج نسقیه با آب طبع پنج در رنگ و طبع پنج علق که

ازنا

بزرگ بگورگی نامنه باید کرد و لک محول بپوند چینی کلر سرخ پنج تخم
با سوبه جوش بیده و آب او را بدیند و طبع از زرده خام تخم مرغ و
ارد عدس با رنگ و کاه بر از طعم لطیفه با آب طبع عدس کنند و مویابی
کحت استخوان سینه را سترده با تر جو و صد لای و مصطک و سرکه ملکه
مقعد ثانیه و زرد دادن موضع مدبور نافع است قوی لیس علامت شش
خشا فضل و سینه برضاک که شش و آب ارامیت علاج با آب طبع
حلیه و سب با عسل کنند و آب سبزین و آب زین و عرق بهار و
نارنج که حلیه در آن حیف بیده باشند نافع است و حقنه بمیه
مدبور با قدری روغن تخم گمان و با بونه و امثال آن نافع است
نافع است امراض جلیس و صفات کل علامت شش ظهور برآمدگی
مفصل و عدم طبط نغمه غلبه و عدم قیام است علاج بر کاه
حرارت ملکی شده موضع را زرد و منه و بگل آبی و کلدر و خفص
و پوش در بندی و شاسته و سرکه و قدری سوربجان و زعفران

ضلع نایب و سقیفه آب غلب و روغن بنفشه کنند و هرگاه در حرکت
باشد در روغن گردکان و نار صیل و پیدا بجز در منه و زعفران بسیار
مفید است و گوشت کبچک با روغن بادام تلخ و شکر نافع است و
هر عمل را در سرکه جوش میزدند و آن را با آن سرکه بر موضع بمالند
و این را از تجربه است سحرده آن و دادن سنا که بقصد یکدیگر عجیب
الاست است ورم کف که میخک مننه زبون ترین امراضی و از مواد
سحرده حاره میباشد علاج پوست خشیش را گویند و در سرکه کهنه
بوزن آن بریزند قطونای کوفته و قدری روغن کبر سرخ اضافه
نموده بنگرم صاف نمایند و طلا کنند آنچه در علاج نابیل مذکور شد
بنا به نافع است و هرگاه بنفشه که بر هم کافوری میماند کنند
امراضی سردیال و موی از آنجمله ضعیف بر آمدن و چندی که است
بسی اگر با وجه آن لایق گردد سبب علت ماده عدله خواهد بود
در این صورت طرم لطیفه باید داد تقویت کافیه با دوتیه

که در

که در امراض حوصله مذکور شد باید نمود و اگر بدون لایغری باشد
سبب آن مواد فاسده است و بدستور بر آمدن و ریختن و ریزه شدن
و اصل از رویدن از احراق مواد و پس خواهد بود علاج عسل است
مذکوره کنند و بعضی دادن سر زرد را بسیار نافع دانسته اند از یکدیگر
تا ده دانگ و روغن حب الی و گردکان و فرقیون و میانه و حاشیه
علیق و خاکستر پیریاوشان بقیه نایب و بطیخ ششم برک کبچک
مکرر بشوند و هرگاه موی بریده شده بریزد و اصل آن باقی ماندند
بر روغن مورد و روغن گردکان حل نموده با لند عجیب الاست است
قشاح ریختن ریزه موی سر است علاج سقیفه بجای البقر و قطیقه آب
که در روغن بنفشه و آب کشیز و خاکستر پیریاوشان و دانه خرفه
سوزنده کنند جرب ریختن جمیع موی سر است با وجه سوسه و
خارش علاج باب حر زهره و آب جعفر زرد و صلیبه شومنه و روغن بادام
با عسل با لند و روغن تان با شکر طعم دهند لاند خشیش گویند که در

لقا مکهون چشم روشن شود آب لاله را بچونند با شکر صغرا به برد و
 طبع را نرم کند و بت سودا برسد و سرفه را نیک باشد و هر گاه در چشم
 باشد و اماس که آب لاله بکلاب و سفوفه برده اند منفعت کند
 آب لاله را اگر در سرمه مالند در رس کن کند **لعل** چینی گویند اگر لعل
 در مجلس بماند چنانکه بوی آن بشتونند زود سست شوند اگر بوی آن
 با کج در آتش بماند بوی خنک کند **سین** چینی گویند که با سیمی گرم
 و خشک است در آب افکند و ماغ را از رطوبت صاف کند و در غشش
 در دماغ را نیک باشد اگر برک او با شکر باند بکلف مالند کلف را به
 بهر صفت سیرهم ش سیرهم را بتاری زمیران گویند طبع او
 گرم و لطیف است و چون کلاب در دماغ باشد و بوی کثیف خواب
 خوش دشت ط آورد بوی کردن او در دقیقه را نیک اند و
 چشم روشن کند اگر بگویند بر اماس که از سردی باشد بماند
 اماس را بهر دخت سیرم با روغن کهن بیان کنند و هر روز یک
 مثقال

مثقال اران بچونند خون شکم باز گیرد و اگر یک سیرهم او را بگویند با
 یک مثقال مارون بچونند و کدو که دمنده که بت در جامه خواب است بماند
مرزنگوش چینی گویند که مرزنگوش گرم و خشک است اگر او را به سنی
 صاحب قویج بر سرند منفعت کند **بفت** چینی گویند که طبع سفوفه سرد و
 نرم است خواب آورد در سرمه نیک اند و طبع نرم کند بوی کهن آل
 گرمی و خشک مغز نیک اند و در لاث ط دهد **سین** چینی گویند که بوی
 کثیف در سرمه کهن او بچونند خون صاف کند چون بگویند و در دماغ
 بماند ابله بهر دخت بسیار بوی کثیف را قوی کند و جوارحش
 آورد اگر برک او بر جاع که خون اید بماند خون باز دارد طبع او
 سرد و تر است اندک میل می دارد **سین** چینی گویند که طبع سرد و خشک است
 مصروع چون بوی کثیف منفعت کند **جری** چینی گویند که جری
 بر معده جداوند سرفه مالند سرمه بهر دخت جری و خون بدیده و در
 ریت بهم بیا بینند و زن بچونند هرگز آب بتی خشک بکاف لغزند کف

شنبلیله صفت کوبند در طبع شنبلیله ممتد است اما سبب نرم کند و در ده
 به برود و داغ را تری دهد و در لایب ط او در **در منافع میوه** حریره
 بادجان که در ترب بهار سیر کند کرب چقدر غرض شلیم **حریره** تابستان
 گرم تر است به کسی موافق اند چون بسیار خورند صفا میکنند و به
 شیرین تر باشد طبع او گرم تر باشد و چهار مندی سرد و تر باشد
 گرمی دل جگر و مغز را منفعت کند **صفت کوه** صفت کوبند در طبع کوه
 سرد و تر است در سرد را ایل کند تب گرم را بر دین میوه و جگر
 ساکن کند تخم او با شکر چون خورند بجامعت و قوت اگر بخت او در
 خانه بوزانند مار بگریزد اگر بخت کوهی که نه بوزانند و بار عرق
 بر کلف مالند پاک شود **بادجان** بادجان بغایت سودا به است چون
 بروغن تریام کنند بهتر باشد اگر بسیار خورند سودا به یابد و در
 سرد شقیقه او در هر که خورند سردی به دیوانه شود و هر که خورند
 سودا به باشد که بریان کند و خورند **رتب** صفت کوبند که طبع رتب

لور

گرم و خشک است اگر بنا شود خورند منفعت کند و بلغم را به برود
 معده را قوی کند و آب پشت بپزداید و سرفه بلغمی ببرد و اگر در خانه
 دو کنند گرم بگریزد اگر تخم رتب با سرکه و آب سیرم و بیشتر
 در بهمن مالند منفعت کند **پیار** صفت کوبند که بهار سرد و تر است اگر
 یک بهاری در اسباب اندازند از گردش باز آیند هر که بهار خام
 بسیار خورند در شقیقه پیدا کند اگر بهار در آتش بریان که بهر بنا
 سوزانند سود کند اگر بهار زخمه خورند بلغم را در معده کرد کند و
 بهار زخم خورند چشم را تار یک کند چون در دندان مالند خون
 باز دارد اگر تخم بهار با روغن گل بریان کنند و بخورند پاک در
 خایه باشد سود کند **صفت سیر** اگر سیر با دانه مویر بپزند چون بپزد
 شیرین باشد اگر سیر را در وقتیکه ماه در کاس باشد بپزند بوی
 آن کند شود اگر دانه سیر با روغن بپزد بپزند و شکر کمتر خاشاک
 معقد است نه خورند سیر بوی دهن خوش کند و بلغم از معده پاک کند

و لرزه دست و پا برسد و لیکن سحر انگیز در دقیقه و خارش
 اندام و تاریک دیده بیدار شود طبع او گرم و خشک است اگر در آن
 چینه کند و بخورد بواسیر و درد ناف را منفعیت کند پوست سیر را بر مریض
 دهد و کند بهر شعله **چینه** چینی گویند که چینه رسد و در کت اگر
 بخ آن به برند و سر بدان بسوزند موی سخت کند اگر بعد از پیاز
 چینه خورد بوی پیاز به بر چون بسیار خوردند سینه را نرم کنند
 لاکن قویج را زیان کند سرفه را که کند اگر سیراب و بر کت او
 بسوزند سیراب برسد **کندر** طبع کند گرم و تر است اگر چینه خوردند
 او از بخت بد سرفه میرد اگر آب کند بر اندام مالند خارش اندام
 به بر اگر تخم او در زیر زنی در کند که در کت مرده در جای سوزاند
شنگ هر که شنگ چینه بسیار خورد بنشیند سینه را نرم کند و سرفه
 را میرد اگر با گوشت بپزند و بخورند آب سیرازند و چشم روشن کند
عنصر چینی گویند که در غنصل خالص است چون کت با بی براد

اللہ

هند بسیار شفا اگر پیاز باشد او بخورد که در منافع با دروج کند
 کند و کاه و سداب کاه سر کف فرغ کینه شوز نفا و هفتاد رین
 ناخواه سندان ساروج طرخون ریاس سقر **دروغ** چینی گویند که اگر
 کت با دروج خورد بر کت کوفی در شکم او افتد و اگر آب او و خون آب
 در هلو طله کند با سیراز منفعیت کند **کند** که تره با چینی گویند
 که هر که کند نای خام بسیار خورد بوی و منشی ناخوش کند و در آن محبوب
 کند لیکن قضیب سخت کند اگر تخم او در سر که کشد رفسش شفا اگر آب کند
 در منجھان خون باز دارد طبع او گرم و خشک است مده را موافق افتد
کنگر چینی گویند که اگر کنگر و زهره بز گوشت بر قضیب انداختنی
 قضیب و به بر **کاه** چینی گویند که طبع کاه سرد و تر است خواب
 آورد و در سر بخت اند و شرله در کاه و سوز کند چون بسیار خوردند
 آب بخت به بند و چشم تاریک کند اگر برکت او در شراب بخورند مستی
 باز دارد اگر آب برکت او در منجھانند در سر را به برسد **سدر** چینی گویند

که سداب کرم و خشک است طعام بکوارد با بر باد را بکند بلغم را به بر
اگر کسی سوخار گرفته باشد برک سداب و برک انجیر و مغز جوز بکند
هر سه به یکی بگویند و بخورد او دهنه زهر بر او کار نکند اگر سداب
و یکدم روغن جوز بخورد در ساعت صیغی بکشد و اگر میز سیاه
با سداب بگویند و در دندان گیرند در ساعت درد دهنش نماند اگر
کسی سوخه در اندام افتاده باشد بپنجه با سداب تر کند و بپزد
همه جوزه و بکشد **کاسنی** طبع کاسنی سرد و خشک است سده جگر
بیشند هر علتی که از جگر خیزد بکشد چون بامان و سحر که خورند
زردی بپزند و اگر کاسنی بگویند و با کلاب برین پخته بکشد
در سر به برد و خواب خوش آورد **کرفس** هم زردی بگوید که هر که
در تابستان کرفس خورده باشد اگر گرم او را کزد مملکت شود و خوراک
او بلغم را به برد و همه قوی کند بوی دهن خوش کند و با و بکشد
اگر تخم او با سبزه بخورد دهن دست نشافد اگر تخم او بپوشند و این سو

کافور

خورند اما سس شکم و قولنج و ابک **ید فرخ** طبع فرخ سرد و تر است
اب تخم او اگر بخورند جماع را قوت دهد و اگر با سبزه خورند طبع گرم
کند و صفرا بپاشند و حرارت جگر و مده را کم کند **صف کیشیز**
طبع کیشیز سرد و تر است بهنای گرم را بکشد اگر در زیر بالین بکشد
نهند از خواب بیدار شود چون اندک خورند خون صاف شود چون
بسیار خورند خون را بسوزاند و سبوت و نقصان کند اگر بکشد
کیشیز خشک و بکشد شش سینه بخورد و کد که در جگر خواب
شاید منفعه کند هر که را افتد بکند کیشیز و یکدم کد را بخورد
بگویند و با آب بخورند بقیه باز دارد و آب او زهر است از غایت
سردی و بخی رهای گرم از سر و مغز باز دارد و بوی دهن خوش کند
سوسن اگر برک سوسن در لحاف کنند بکشد که بپزند طبع او گرم
تر است بلغم را بکشد **نص** طبع نص گرم و خشک است مده و قوی
کند و شکم به بند و طعام بکوارد و سبوت و قوت دهد و در دهن

سبزه

چشم افراید اگر معنای تان بخزند کرم شکم را بشکند اگر در میان
 جامه نهند دیرم حرا به نهند **اسفنج** طبع اسفنج سرد و تر است و
 در سردی و خشکی بشکند و طبع سولایم کند اگر آب او بر صاف صفا
 نهند که کند اگر بر چشم سرف شده مرهم کنند و بکند از نه شش **اسفنج**
 طبع آن گرم و خشک است بلغم سیر و موده قوی کند طعم کم بگوید
 بار بکشد اگر بریزان دود کنند بچه مرده بپختند هر که بسپارد
 خوابها به اسفنج بسپارد اگر آب او بار و رخ چو زنی سوخته
 حیض بسته شود بخورد یک **ید نان خواجه** طبع نان خواجه گرم خشک
 است چون با شکر کوفته خورند موده را قوی کند طعم کم بگوید باد
 شکند و کرم شکم بکشد بلغم سیر و بوی دهن خوشی کند آب
 رافق از دهن باز دارد و کرده قوی کند و ریک مانند بر طرف
 کند و بار غنی لطف بشکند و بکند قوی کند **سپندان** طبع سپندان
 گرم و خشک است هر که بخورد صدای اول ده شود و زمارا گرم کند

بیا تو بس

زینان

الادعانه

اگر در خانه دارد کنند مار بگریزد **ساروج** ساروج سبک است بهشت یک
 دشتی یک در بر سر کین چهار پای باشد یک در چشم شرب باشد وان
 سرف باشد و زهر است و ساروج که از سر کین خیزد چون بخزند تن را
 قوی کند و بار را بکشد و بیابا به هر که بخورد اگر او را خورند شود
 اگر ساروج سرف باز زهر بر قصبه مالند با هر که جامت کنند گشت
 پیداشد **طرون** طبع طرون بوی کین گرم است و بوی کین بکشد
 اما در خشک او خلد و سیرت در دما را منقعت کند و بین دندان و
 سخت کند و بوی دهن خوش کند اگر بان خورند موده س قوی کند
 اگر در دندان مالند خون از بین دندان باز دارد **ریبای** ریبای
 سرد خشک است صفرا بشکند خون را کند هر که بسپارد حکم را
 سود کند و سرفه و درد سیرد و خشکی سیرد **سفر** طبع سفر گرم و
 خشک است بلغم را سیرد و علقه را که از سردی باشد که کند و کشت
 علات و خواص و منافع و مضار آن کنیم و جو با قلا خورند

از کرم

برنج کاه و سبزی با آب کهنه طبع کندی معتدل است بقول کرم و تر است
و از نیشسته سبزی و طبع فستق سرد است اگر کندی با کوزه بپزند
جای بپاشند هر جا بوی از آن بگردد سهوش شود **جو طبع** جو سرد و تر است
پوستش خشک است چون بپزند نیشسته سبزی را نرم کند **با قلا**
اگر او عصاره بپاشد آب با قلا بشوید پاک شود اگر با قلا بپزد
خزیره بپزند لطیف و کندی چون بپزند بپزند طبع او گرم و خشک است
چون بپزند گرم و نرم باشد **صفت کندی طبع** کندی کرم و تر است آب
پشت و سودا انگیزد و کرم منج و جگر را بکشد **ید** **عسل** طبع عسل سرد و
تراست اگر عسل بپزند با روغن ارکس از آن بگردد سهوش شود
صفرا بکشد و چون با سرکه که جوینده خورند تب صفرا را ببرد و
خوردن دل را روشن کند و ادرار بکشد و سرفه ببرد و بوی خورند
برنج تن را قوی کند چون بسیار خورند مده را بپالایند کندی بریان
کرده چون از آن بگردد جفی بکشد و لوبیا با جو بپزند گرم و تر است کندی

ماشی طبع

ماشی طبع ماسی سرد و خشک است بزرگ چشم افراید اما خون را نکین
کند در چشم را کوه کند **در باب زرد** زرد که بپزند آدی را بپزند
از لطفه آب منزه کنند خورند و موجود کرد از سر نوع و اندرون
تن است چهار و شش باره استخوان افزید و بر روی استخوان کشت
افزید و از بر کشت رگ افزید و رگ سیصد و شصت افزید و جسم نرم
غذا بر رگها رسانید و نیز غضب داد و عظام بر جای بد کشت
بقوت یکدیگر و خدا بقای دل را بر جلد تن شاد کرد و ایند و این اعضا
سپاه او گردانید چون دل اندر صلاح باشد همین درست باشد
چون بپزند افتاد بهم بپزند باشد و دل جوان میان سینه باشد
و دل آدی سوی دست چپ و دل ممدان جانست و مقد و جایگاه
عقد است و جگر ممدان چپ است و مده انبار تن است و شش
خادم تن است و سبزه کاهم تن است و جگر در طبع جایگاه
خولف و زهره جایگاه صفرا و شش جایگاه بلغم و سبزه جایگاه

سودا و خداوند عالم در مده آدم چهار بار فرید است یک را جازیه
 گویند و دیگری ^{در پیوسته} ماسکه سیم را دافه چهارم را دافه گویند و حکم
 افرید کار جاذبه هر طعم کند و جذب کند و ماسکه طعم در مده
 نگاه دارد دافه مضم کند دافه طعم از مده بردن آورد جاذبه
 از صفات ماسکه از سود است دافه از خون دافه از بلغم و
 خدا بقای جسمی بقدرت ادبی بنا فرید و بروی بسیار فضل که
 که دیگر هیچ موجودات نکرد چون علم و عقد و خرد و نظم و خدا
 شناسی و پرستش او کردن و اگر صفت و فضلهای خدا تعالی
 بر آدمی کنیم دراز کرد و اندر آنها بنی و بنی افرید اکنون باز
 کردیم عیان و مضار و آنچه از اعضا و اعضاء را اید بتوفیق خداست
 خالصه که در آدمی موجود است بدانکه خدای عز و جل بجهت ادبی مرد
 در آن دو کودک هر یک جداگانه خالصه افرید و از هر نوع مرد را بر
 گویند بعقد و خرد و نیز و اندر آدمی خالصه **موی** افرید

سرادی بسوزاند چنان بکرم سیر که ترکند و بر سرک بکینه نهند
 سود کند اگر موی سرادی بسوزاند و خاک سرش بکلاب ترکند
 و بر سر زین نهند که دشوار زاید در ساعت بار بهند اگر موی
 مردم در پیش خود کند حفظ بفراید اگر موی سرادی سیر که
 ترکند بر زخم شک دیوانه نهند سود دارد **موی** اگر مغز سرادی
 مرده بسوزاند و بسایند در پو سیر کنند منفعت کند **موی** اگر کله
 ادبی بر گیرند و خاک خاک در آن کنند و تخم سیرم بوی بنفشه
 نهند و بجای آب خون ادبی باب در آن دهنه پروریده شده بجهت
 دارد هر که بوی آن بشنود مطیع و ازنده گردد **لب** مردم بر این
 کز ندهکان زهر است اگر کلاب دهن شغلی تشنه یا کرسنه شده در زین
 مالند سود دارد و کز ندهکی را منفعت کند **موی** اگر بزم کوشی در برابر
 بکشد و بخورد که دهنه پشوش شود و اگر با فضل بسایند و در چشم چهار
 کشند کور شود چون خواهر روشن شود در و خون سیاوی و بلغم

از من برابر بگویند و در چشم او کشند روشن شود دندان در دند
دندان مرده را بدندان گیرد بهتر شود اگر استخوان از بین کوئی بیایند
در د کوئی سکه شود **خون** اگر خون آدی بستند از جاعت و بار
جله عین کنند و تر کیش با بر شراب و عمل کنند مالند بر جراحت
بر تن کف حوضها بر ساق پای اگر خون آدی در جایی گیرند
همه بیکسان آنجا گردانند و اگر خون مردم در جراح دان کشند خون
پسوز **نی** اگر منی بر جراحت مالند به کف هتی بویین بر دواگر
منی مردم با شکوه غیرا بیایند هر که بوی آن بشود مطیع شود
زهره بخی ماکور گویند که زهره آدی زهر است جالینوسی گوید
اگر زهره مردم خشک کشند و خرد ب بند و در چشم کشند سفیدی
سیرد **سیر** اندک کتاب گفته اند که به آدی را چون بکازند و در جرا
عندان ریزند هر جا که بیفزوند جراحتهای دیگر ببرد الا جائی که
کنج باشد **بول** اگر بول مرد بخورد و بواند منته شود دارد و بهتر شود

رج هر که رجیع آدی بستند و خشک کف ب بند بویین کشند
و طلا کنند بر گردن خداوند خولک بندند شفا یابد کرم شکم آدم
اگر آن کرم در آید از شکم آدم میافند در سایه خشک کشند و
ب بند در چشم کشند که سفیدی داشته باشد ببرد صفت زن
به آنکه خدا بختی در زن جدا گانه خاصیت افزاید است بتر زن
اگر شیر و سکر طریوب بند و در چشم کشند سفیدی ببرد و اگر در
کوش جلی نه در د کوئی سکه کشد اگر بتر زن خشک کشند و خون
بوی افاضه کنند و خرد ب بند و با سداب بیایند و بنشیند
بجوزند رنگ از زنا بر برد اگر دل بوم را سردن آورد بر سینه زن
خوا بیده بکازند هر چه کف باشد جله بگوید اگر زهره کف در زهره
نکره سیاه هم بیایند و بروی مالند اگر زهره سفید شود
بجهره رسیده است

خواص الاشیاء

در باب شیر و ملنگ و خوک و کفتار و گوسفند و اسب و خرگوش و
 گاو و بز و بزغاله شتر و گاو سگ و گسی و دلق و موش سمندر و
 صفت شیر اگر چه شیر را بر ناهور نهند در دست شش اگر بر سوختن نهند
 سحر دارد اگر چه او در خود مالند و دوام نزد یک او نشوند اگر
 بر دست پالانند سحر باز دارد اگر زهره شیر و زهره کرک با یکدیگر
 یک با خف دارد بچشم خلیق عزیز باشد پوست چشم اگر پوست چشم
 شتر که با خف دارد به دو دوام از و بگیرند اگر دندان او که خف
 دارد بشب دلیز شش اگر موی او در زیر صداوند است که کند به شش
 اگر در خانه نهند شش از آن خانه بگیرند اگر که گوشت شتر بخورد
 دلیز و ناهور شش اگر که بر پوست شتر نشیند از شش ایمن که اگر
 دو کند در خانه که رو باه و شغال باشد به بگیرند و هرگز نیاید

برای زخم ناهور
 خست این ناید
 دارد

انرا

اگر که مغز شتر بگیرد و اندر روغن رقیق کنند و اندر گوش
 کرده افکند ششوار گردد صفت قیل در او خا صفت جالینوس
 گوید که هر که بکافته هر روز پنجم به فیل بخورد بنایت فربه شش
 اگر زهره او خشک کند بایند و چشم کشند سخی چشم ببرد
 چون ریم گوش او در شراب بخورد که در هند بنایت صفت شش و نه
 جنبه بقیاس صفت روز سهار شود اگر کف دندان قیل ز به با
 خود دارد هرگز آب تن شش اگر سر کین او را بر اندام مالند جبهه
 از اندام او بگیرند اگر در خانه که کند جبهه موش از خانه
 بگیرند صفت ملنگ جنین گویند که ملنگ دزی عظیم با بگیرند
 و غایت کبر است که اگر جالوزی بالای خف به مننه او را مالند
 ملنگ از سر آدم سخت ترسد چون بر مننه باشد بگیرد اگر گوشت او
 خورد تن فربه کند و اگر گوشت او خشک کف برایشان باشد
 سحر دارد اگر پوست کمر کنند و بر میان نهند با هر که ضرورت

کند ظرف یا به اگر کسی ناف بلند باشد خود را در اسک بوی بانگ نکند و
 چشم زخم بدو برسد اگر زهره او کس داشته باشد بوی زهر است
 اما اگر خشک گشته باشد با آب غوره برین کند خود را و در سه اول غمز
 باشد بوی زهر قاتل است و بوی دیگر را با عطربیند هر که آن با
 خود دارد همه کس عیب و ثوبه خاصه نماند و این غمز را چنان باید
 داشت که هر که غمز را بپزند آنکه مکی باشد نشیند و غیر آن زهر باشد
 آنکه نشیند و غیر آن غمز باشد اگر بوی بلند در خانه بود نشیند و غمز
 از آن خانه بگریزند اگر دندان او با دندان موش خرد گشته زهر قاتل
 است اگر سر کین بلند فاده بگوید در میان او چیزی که باشد مانند
 عین سبید در زرد فام باشد و شش خلق او چنانست که بر سر زبان
 نهند کوزش کند و اگر در آب افکند درین آب فرو نهد هر که با خود
 دارد فرزند از او در وجه نیاید و آنرا بر زبان فارسی نکند و خوانند
 و اگر زنی قدری از آن بجزد هرگز بار نگیرد **صفت کرم** بنامیت

دوی مله را باشد و عظیم بوی بر باشد که بوی ده فرزند از دینا له
 کله بیاید و از مردم بر مننه نهی باشد و نیز از خاک بگیرد و بوی
 پیاز و موش نتواند شنید اگر کسی موش بچشم بچسبند و بر خویشتن با
 کند کرم نزدیک او نرود و اگر زن بر کیز کرم کیز کند هرگز
 آب تن نشو و استخوان قبل بر کردن کوسند بیا و نیزند که در میان
 کله باشد کرم در آن کله یافان نتواند رسد و دندان اگر دندان کرم
 بر کرم کند بپزد هرگز او را به هیچ رحمت ندهد اگر دندان کرم بر
 دندان کودک مالند دندانش سید و بر آید اگر دندان کرم و پوست
 شتر گیرند و بر کردن آب بپزند آن آب از آب میان سبق به بر دیگر
 که خواهد که کسی را از آب بپزند دندان کرم در آن نیمه که دوی
 ایستاده باشد در خاک کند چون آب بداند و بر سر او نهی آید
 بیفتد **صفت کرم** اگر چشم را دست کرم کس با خود دارد از هیچ دود و دانه
 هم نباشد و اگر از کردن کرم بیا و نیزند شب شتر سوزا کرد دیده کرم

باب غوره بینه در چشم کشند روشن شود و تاریک به سرد و از ناز دارد
اگر کوشت کرک که بچونه بسیار در آن شود اگر پوست کرک سوخته کشند
در میان بینه قویج بکشند و دارنده بسیار در بستر شود خالیست اگر
خون او بچونه دهنه قوی دل گردد اگر استخوان کرک در میان سر
کاهند و بینه از گردن کاهند و یا کوه سفید بیاورند که پیش رو کاهد باشد کرک
از آن کوه بگریزد اگر سر کرک در دست باشد سر با زرد دارد اگر سر کرک
در دست زن خفته بماند و گوشت را ببرد از فلان کاه رخ ای زن
در سخن آید کاه را در جزداده بزن که او سر بماند اگر سر او در قویج
را سر بکین بچونه دهنه کشد و در میان سر بکین کرک بچوبند
استخوانی باشد اگر آن استخوان صاحب قویج با خود دارد منقحت
کند و اگر سر بکین کرک با غسل و روغن بیاورند و یک کوه بچونه
صاحب قویج دهنه سود دارد اگر قویج کرک بگریزند بنام زنی
به آن کوه زنند تا او بسته بود هیچ مرد کرد او نتواند آید اگر

هفتاد

چند کاه کرک بر بالین بکوبند در خواب نرسد اگر زهره کرک بگریزد
و خشک کشند و با کوبه بر جراحت بماند سود دارد اگر زهره کرک بر روغن
یا سمن بگریزند بنام کسی قطره از آن بر میان ابرو مالند چون آنکی او را
به چینه بروی منته شود اگر زهره کرک بر زرد کاه کشند و با زن جماع
کنند آب تنی شود اگر خایه کرک بشکافند و نمک و آرد جو در کنند بر کاه
و در دهان بکوبند سقای از آن بچونه شفا یابد اگر خایه کرک با روغن زیت
بر اندازند و در شیشه بماند و سرش شکم کنند و پس در منقح جی محبت
قدری از آن روغن بر قویج مالند با هر که با محبت کند هرگز بجز او
دیگر نخواهد اگر کوب با بی کرک بر سینه کشند بر خصم طفره یابد اگر از بینه
کرک ببرد و بی بر زمین دفن کند هیچ کرک در آن ده نتواند رفت
اگر زان او با پوست او بر کوه بماند صرع باز دارد صفت حوک
اگر کسی را مار گزیده باشد جگر خود را با سداب اندازد صفت بچونه
زهر بروی کاه نکند و اگر بید به بزند و کیه از آن بچونه او را هرگز بول

بیکر خاج که خاک بران ول کف باشد اگر جداوند صرع باخو دارد
 سوه کند اگر میوه خاک را در خانه کعبه مالند دشمن این بد اخو اگر میوه
 خاک در سم است مالند که عروج و بقاء شده باشد بیکو سوه اگر سر کلبی
 خاک در زیر درخت با لایم غ یا الویه در خاک کنند چنانچه بر لب
 درخت برسد بالام و آلوده هسته بیشتر شود اگر بوی خاک در ورق
 از میوه در زیر بالین حفته که از آن از خواب جدا شود اگر استخوان
 خاک در رو بپزند از کردن جداوند بت بیا و بپزند سوه دارد خشن
 هر که بیهوشی بخورد خرب سوه اگر پیش او بر جای دندان کف مالند
 دندان از کودک خوشی بوی براید و دلیر گردد گفتاں اگر کعبه باره
 از اندام کفار با خود دارد هر جا که باشد گرامی دارندش اگر جداوند
 نامور بر پوست کفار نشیند سوه دارد اگر دندان ریخت او با شاف
 و موی بران سویی که در دندان باشد بیا و بپزند سوه دارد اگر زهره
 او در چشم کشند دندان بشاند اگر زهره کفار سیدانک زاینه را در دهنتا
 بخورد

کوز سبوت از او بشود اگر در اندام مالند از دی به برد اگر دندان ریخت
 او کعبه باخو دارد سگ بر دی باشد نکه اگر سر کلبی کفار در کبوتر خانه
 بپزند کبوتر در آنجا بپاشد اگر سر کلبی کفار در جانی در زیر خاک سپهان
 کنند چهار پان را که شکم در کند چون بد آنجا بپاشد بپاشد سوه اگر کف
 کفار خرد و لیر و سخت شود اگر موی کون کفار بر بکشد و بپاشد دروغ
 زبیت در کون حنک یا قاتون مالند ان علت از او بر طرف شود اگر
 مقبب کفار در سبب خشک کنند بخورد که دهند که او را نا صواب بود
 سود دارد اگر میوه او بکشد از باروغی خل کوبی بیا میزند و شب
 پنی و کوشی بدان صرب کنند خشک به سر سوه اگر میوه او را بکود که
 دهند که شب در بستر نشاند سود دارد اگر میوه او با روغن زیت بپاشد
 میزند بر خلف مالند خلف را ببرد اگر پوست او بر کودک بپاشد
 چهار می که نه لا سود دارد صفت کاد جالبیوس گوید که کوشی کاد
 کراست و خشک دارد و سود است و هر که را از خوردن او جدا باشد

بهر که در عرقان بیا بد سخت که بود دارد و زبان ندارد اگر خون کاه
 در جراحات مالند که از خون آید در حال باز ایستد اگر کسی به از پنی
 خون رود بستاند سر کین کاه و گرم در پش یه او دهند در حال خون
 باز ایستد اگر زن یه را دوشوار باید سر کین کاه و در پش او دم کنند در
 ساعت بار دهند سر کین کاه و ماده با خاکستر بیا میرند و بر و عن پست
 بر نفس دهند شفا باید سر کین کاه و زهره او در زیر زینه دم کنند
 زبدان بیدارد سر کین کرم بر کزنند یک سکه دهند بود دارد اگر زن یه
 از حیض پاک شود سر کین کاه و بران جایگاه دهند پاک شود اگر زهره
 کاه و آب انار بکوشی چنانکه در دست کین شود اگر زهره کاه و با قطران
 و سیسک قویتر با هم بیا میرند بر شقیقه مالند که در کذا اگر زهره کاه و بر
 چنگال خردی مالند بانگ بسیار کند اگر زهره کاه و را خنک کنند زن
 بخود بردارد ضربه او شک شود اگر زهره کاه و بر میوه خام مالند زود
 پوخته شود اگر زهره کاه و بر دیوار خانه مالند که زنهای از آنجا

بهر که

بهر که زهره کاه و بر قیض مالند قوی کرد اگر زهره او با آب صغی
 بر زنند و سر به ان بپوشند بهر که در شک ببرد زهره کاه و ماده طری بارون
 طبع بیا میرند و قدری قطرون در دی کنند و در کوشی کنند در کوشی کین کند
 زهره کاه و ماده و حنظل و بهر یان کوفته بیا میرند در مقعد قوی مالند در حال
 قوی بکشی به اگر زهره او بر کلف مالند که کذا اگر زهره کاه و ماده در کوشی
 که چنانکه که چشم او در دهند در حال در کین کاه اگر زهره کاه و زهره پست
 با خرماب بند در چشم بیا کنند زن بخود بر کید در حال صغی بکشی به و بار کید
 اگر کعب کاه و بسوزانند و با کیشن زهره کاه و بیا میرند بر کلف مالند به شفا
 اگر کعب کاه و بسوزانند و اندر شیر کنند و بر دندان دهند در دست کین کند
 موی کوشی کاه و در طعام کنند و بخورد که دانه نالان شود سم ملوک کاه
 اگر سم او را بسوزانند و خاکسترش بر جایگاهش ریشت باشد بهر کنند به
 بکشد اگر استخوان کاه و ماده را بسوزانند و با خون سیاوشان و نمک برایش
 چهار پای دهند در دست کاه **صفت کاه و سر** صغی که بید که کاه و زهره

جداخانه خاصیت است اگر مغز کا در زرد باروغی طبع بیامیزند در کوفی
چکانند در دس کعب کنند اگر مغز استخوانی او را با روغن جوز بکند از دس برکت
بی خشک شده مالند بصلح آید اگر بول کا در زرد با عسل بیامیزند و در چشم
کشند شب کوری میرد اگر قیض کا در زرد بجز در زردینه دهنه که مرد را هست نه
مرد را هست باشد اگر کشی کا در زرد را با رد جو بیامیزند و مرهم کنند و بر سر
اند ایند در دس کعب کنند در کوس له جداخانه خاصیت است اگر زهره کوب
با بریزند یکسان است ای کرد آینه اگر خایه کوس له را خشک کنند و بکوبند
و بجز در جماع را که سود دارد اگر مغز او را در روی کودک مالند زیر کلاه
اگر مغز استخوان او را بکند از دس بر سنی طلک کنند خواب خوش آورد **کوبی**
چنین گویند که کا و کور با سخت دهنه است اگر کعب را سینه اگر زهره
بکشد و اما نندمه اگر سر او با سودن بسیارینه و با عسل بیامیزند هر که
ان بجز در هر شکم کرم که در شکم او باشد همه میرد هر که از شکم خون دارد
سه درم سر او با برادر دهنه چنان بسیارینه و بجز در خون شکم را نفی کنند

اما

اگر ما که بریده بر پوست او بیند سود دارد اگر قیض او خشک کنند جداخانه
قوی بجز در سنی باید اگر زهره او را کا غده نوید چون زهره رنند چون در کوفی
نابیند اگر در چشم کشند کوری میرد هر که خایه او را بریان کعب بجز در جماعت
را سود دارد **صفت کوفی** اگر کوفی او بجز در کوفی تمام آورد هر که بسیار
خورد خشک از دس بر دس که سیر کوفی قرقه کنند آوازش ملک به اگر استخوان
کوفی را بسوزانند با سیر نان مرهم کنند بر ریشی نهند که در و کرم افتاده
باشد همه را بکشد اگر سر کعب او غرغره کنند او از بکشد به اگر با عسل بر زخم
حرب نهند سود دارد اگر سر کعب کوفی بکشد بکشد چنان آب جو و قدری آب
در ان کنند و بر سر که خیر کعب بر روی مالند ابله را میرد و پاک کنند جانوس
گویند که اگر ما که کینه پوست بزرگ بران نهند سود دارد اگر زهره او را در
مالند با هر که جماعت کنند و سیر نهند اگر زهره او با روغن کوس سیر بیامیزند
بجز در کعب دهنه که او را صنی النقی باشد سود کند اگر زهره او با کافور
بسیارینه هر جا که مالند هرگز موی بر نیارد اگر زهره او بر ناف کعب مالند

شکم او براند اگر مغز شفا گو باز هر او بگویند و نکند خارش معتدرا
 سود دارد اگر که خون کوفته بخورد و شیر و تخم صدف اگر هم بر سر بخورد
 و روغن آن بر داند و زکریان طلک کنند و اگر قوی شود اگر هم بز و بادام تلخ
 و مغز زرد الوی تلخ هم بگویند هر که از آن بخورد میرد ریم پستان او با قوی
 معنی عربی که که باز داشته باشد بخورد مسفت کند اگر هم او در زیر کف دست
 دود کنند که در جامه خواب بول کند سود دارد **صفت بزغاله** در بزغاله بخت
 اگر که او که در ساعت بر آید قیل کنند بکلی دمنه که داروی بدخوره باشد
 مسفت کند اگر شخ بزغاله در زیر بالین که که از آن هر چه گرفته باشد
 در خواب بگوید اگر که داروی بدخوره باشد خون او بخورد سود دارد **صفت می**
 اگر هم او را با بادام تلخ و مغز زرد الوی تلخ بخی بماند هر جا نوری که خور
 میرد اگر زهره بره را در ابرو مالند سیاه و خوب کند اگر خون او بکیم در لکه
 میخی مالند سود دارد اگر که را اسهال باشد کولت است ماده میخی
 بر آن کباب کند و بر که کند آب ادا بخورد نفلی او را در اندازد به کف

اگر هم بر سر سینه در زیر بالین بماند از آن تا در زیر سر او باشد پیدار شود
 اگر هم میخی در زیر درخت دفن کنند میوه او رود برسد **صفت سگ**
 اگر که کشش بگویند با کولت بخورد سگ دمنه بد از دمنه جمله دندانهای
 او بیفتد و نیز گویند که تخم بیدار کجی بخورد سگ دمنه در حال میرد اگر که
 سگ خشک کف بپایند و بر سنگ گریخته باشد سود دارد اگر که آن سگ
 در زیر موضع یا کفش بپایند سگ بر او بانگ نکند اگر موی قفای سگ پیوند
 و بر کزید که سگ نهند سود دارد اگر خداوند صبح بر پوست او نشیند سود دارد
 اگر بول سگ بر قیبت مالند و جماع کنند زن آب من شود اگر قیبت او بر آن
 بماند و جماع کنند شهنوت بسیار خیزد اگر مغز او بر خاک نهند سود کند
 اگر شیر او در جای بماند موی بر او اگر شیر او با عمل بخورد زنی دمنه که
 کودک در شکم او مرده باشد در حال از جلا شود اگر که او بر کودک پیوند
 و دندان او بیدرد بر آید اگر چشم سگ از آن بپایند و بانگ متعاطی در چشم
 کشند در شب از روز بهتر بینند **صفت بوج** گویند که بوج نوری از او با

بر صید تر باشد و از بوی ناخوش آید و در خواصهاست هر که شکم رو با
بریان که بخورد در دست ساق کند هر که به رو با در دست با مالده سر مار
کار نکند اگر بکشد و در گوش چکاند در دست اند اگر به آب بریش
مالد خوابش نبرد اگر زرد بکشد از زرد و در زهره رو باه افکند تباه شود اگر مخ
او بر جان مالده موی بر آید اگر که را در دست باشد و صفت رو با از بوی تر
در حال ساق شود اگر سر ز او شکم کنند با عمل یا میزند هر که بخورد طبع
دل و کبد را در صفت شغال اگر گوشت شغال بخورد یا بوی زشت را
سود دارد اگر خون شغال با برکت پدید می آید و در دست و کس را که در گوش باشد
در بنا گوش مالده سود دارد اگر به او با روغن بکشد از زرد هر که را با سر د باشد
در و مالده در دست شکم صفت میوه چینی گویند که میوه جانوری باشد
بازی کن و او آدم بجهت و زرد آموزد باشد گویند که در میان ایشان مردی
افشا و یک میوه دست بر همه اعضای او میمالد تا دست بر کمر او نهاده چون
عظم گرفت خوشی می آید در بر او نهاده و با او چکاند اندرین با صفت

بسیار است

بسیار است اگر دل او خشک که با شرب است بخورد در دل با سکه کند
اگر خون او بخورد که دهنه کند شکم صفت کینه چنان گویند که اگر بینی
کره با روغن و خاکستر چرب کنند دیوانه شود در کره خواصهاست رو با
گویند که اگر کره فربه را بر مان کنند و بخورند و ایم تن درست باشد و زرد
پر نشوند اگر خایه کره خشک کنند و با سید بوقت جماعت اندر صفت
مالده با هر زن که جماعت کند جز او که دیگر بخورند اگر خایه کره سیاه
هر زن کنند و بگویند در سراسر تنی نماند به مار و کرم از آن خانه بگریزند
اگر خایه کره سیاه را با سید بر سرخ بریان که از روغن زبر صفت مالده
بوقت جماعت منحل عاقلی فاعل گردد که قرارش نماند هر که دل کره
سیاه بخورد شب دیر شود اگر دل کره سیاه و پوست کرک بر با زوی
راست بندد هیچ دشمنی بر وی ظفر نیاید هر که پنج قطره خون از گوش کره
سیا بکشد و خایه سیاه بر هر که بوی آن بشنود عجب دارند و شکم اگر برین
کره سیاه بر زیر زینه ده کنند کودک مرده از شکم او بیفتد اگر سر کین او

او باینم مثال روغن زنبق در پنی که کند که نموده داشته باشد باقی است
اگر چه که بسیار با روغن گل و سداب یکی مالنه دیوانه شفه صفت
چنین گویند که خاریشت و صفت باشد یا سبزه و یا سیاه و در اندوختن
باشد و سبزه در همه جا باشد و در خواصهاست اگر خاریشت بسیار است
بر ریش ناصور مانند درست شده اگر او را بر روغن بپزند و با روغن بر خاش
مالنه که موی انجا رفته باشد بر آید خاریشت را بر روغن یا سبزی یا کوشانند
و از روغن را در موی مالنه از هر جا که حاجت خواهد و با کفش اگر گوشت
او جوند در دجله و در دهل و دبی و از سردی باشد که کند اگر گوشت او را
بریان کنند بجزند جام و سیاهی و گوشت که اگر کپ را بول گرفته باشد شکسته او را
بریان کرده بخورد در هر یک از این اگر زهره او با کافور در پنی چکانند
در سردی اسهال دارد اگر مغز سر او را با بینه بر سر مار سیده مالنه اسهال دارد
مغز سیاه قوی تر باشد صفت صفت چنین گویند که نموش بسیار باشد
خاکستر بلوط در خانه های ایشان نیزند بر طرف شود در موش خاکیهاست

של

یک را بگیرند و خفی کنند و را کنند دیگران همه بگیرند اگر کسی بخواهد
 باشد موش زنده بدو نیم کنند و گرم بران نهند که اگر خون موش خشک
 که بر جای مانده از تخم خار یا شیش بر باشد افشانند درست شود اگر دانه
 سرکین موش با خود دارد یک سو قویج باشد یک پد اگر خایه اوزن بخورد
 دارد آبانی شود چنان که بید که بر بوع موش و شیر را گویند و در دو صفت
 اگر خون او در ساعت که کودک از مادر جدا شود باره در چشم او کشند که
 چنان شود که هر گاه چربی پنهان که باشد او بیاید و بغایت زبرد باشد
 که سفید کند که بید که کوفته که هر یک دانه و زیر است چون زهره او
 با روغن زیت بیا میرند و بر دیوار خانه بمالند بسته در او بیاید اگر خون او
 در سفک یا قوت بمالند و بر آتش نهند پس چون سردن آرد بسویند
 او خوب شود اگر دیوانه خون او بخورد مصفقت کند اما سفک مشابه پیدا
 شود اگر سرکین او بر جائی که کزیم کیده باشد مالند شود کند
 اگر خایه او بر میان که کچر زنده جاعت شود که اگر دانه

او بسوزانند و با پینه کنند در قصبه ناله قوی گردد اگر استخوان او
خداوند بتب باخود دارد که صفت سمند چنین گویند که سمند جانی
باشد که با تشی رسو و در شب به راید اگر زهره او چند دانه با تب بخند
بجوش نهد و در شیر ناله کنند و در خوردگی دهنه که او را زهر قاتل خورده
باشد شفا یابد صفت خفاش گویند که خفاش در روز طاعت پرین
ندارد اگر شیره را خشک کنند و بسایند با روغن بزرگ کمانه مرد بستره را
بکشاید و ذکر را قوی کند اگر او را زهر خنثی بیا و برین طرح ازان نوازی
بگیرند اگر دل او از کسی بیا و برین بوقت جماعت چند آنکه خواهد جامع کند
سراسر سم چنین گویند که را لور دشمن مرغ خایه است اگر استخوان او را
باخود دارد آب تن شود گوشت او را چون بخورند با کوی سرد را بشکند بکنه
او را بخورد و یوانه دهنه مفتوح کند اگر خایه او را در پوست بکشد زدن چو
دارد آب تن شود در منافع طبع و عقاب و باز و خلایع و قری و سایر
حظ و فطر که کسی کلنگ و بوم و زغن چنین گویند که هم مرغان

اینها

رعیت اند و عقاب پارسه و عقاب در جماعت ماده سرازند یک
خوف کند از سر و سر و سر بیا در بر مثال مسه خرما می مندی چون ماده
او را به سینه با او جفت شود انرا بجز الموده نامند هر که انرا بریزد و بچه
دارد که خلدی خوب باشد و انرا در شبانه ایشان طلب باید که
که البته باشد و در شکم او سنجک باشد بر مثال چشم کاه و سینه هر که انرا
باخود دارد قدرش بیفزاید اگر سر او در خانه دو دگستد مار را با بکر بریزد اگر
چغندر او را از آب بیا و بریند نیک تواند بود صفت باق اگر گوشت بازا
بپزند و بروغن کوسن و انروغن را بچشم طلا کنند آب رافع چشم را بگوید
اگر استخوان بای او بسوزانند بر جانی که سوزنه باشد یا شند نیک شود اگر خون
او با شکر بخورند و لکونه سوخته کنند و محده قوی کند اگر سر کین او با عسل بخورند
در دهن نهند که کسی در کمر کسی مهره باشد سینه او که کسی در
ایشانه ان سینه بیا بند و در دهن بکشد با هر که سخن کند مطیع شود اگر خون
او را بسوزند آب دهنه هر کوشی که بدان سوزان کنند هرگز فراموش ناید

صفت کلک اگر با قلابا کرد بر بند جان باشد کلک چون بوزد میوه چنانکه
 توان گرفت اگر کوشت او بر بند با پنه او در چریش در گوش انگشت کبری برد
 اگر زهره او با روغن زیتنی بیا میرند در سینی خدادند لویه انگشت درست کشد
 اما سه روز بپا کند درین سه روز بجام اندو که کف صفت نیم چنین گویند
 که اگر مغز بوم با روغن بنفشه بیا میرند در سینی خدادند در انگشت کف دارد
 اگر استخوان پای او جای که در شراب خورند برانش نهند در میان انگشت
 عربده اند اگر خون او با بند و خشک کنند و با تخم مورد بگویند و بر کل نهند
 سود کند اگر خون او با روغن زیتنی بیا میرند در بر سر مالند همه رنگش بشوید
 بشد اگر دل او سپرد آرد بر سینه زنی که در جواب باشد که آرد هر چه
 که باشد جمله بگوید اگر زنی آبانی به از جگر او بخورد که در از شکم او
 جدا شود صفت کلان در کلان خایه ها است اگر کلان را بکشند و بسوزانند
 و بر روغن زیتنی برشته بر هر جا که مالند موی بر آرد اگر زهره او و زهره
 کبری سیاه هم بیا میرند در موی مالند تا زهره باشد هرگز موی او نماند شود

اگر زهره

اگر کوشت او که بخورد با بکشند و جگر بر روی کار کنند اگر خون او در
 سایه خشک کنند و با بند با شکر سینه و با قلاب خشک بخورد سه
 گنه سیر استخوان او خشک که در زیر کتف در کند که او را جگر با کف بپزند
 سود کند صفت کلک اندر خایه ها است کوشت او چون بخورد با
 مای کرم بکشند اگر زهره او در چشم کشند شب کواری ببرد اگر بپزد
 بکند از بند بر سر ما خورده مالند که دارد قمری چنین گویند که قمری مرغ بپزد
 باشد و هیچ مرغ سیدار تر از قمری نباشد بانگ او مغز را که دارد و مار را
 بانگ او بگیرد در آن خانه او باشد سران دست بپا بند خروس
 گویند که خروس مرغ بپزد باشد و پنج وقت بانگ گوید اگر کوشت خروس
 بر روغن صرب کنند بانگ بتواند کوشت اگر زهره کاه و بیا لایند بسیار
 گوید اگر آب مانده باشد جگر خروس بکشند و بکرم یک لقمه کفنه با در تل
 سیاه بخورد آب دهمن در ساعت بنیکو که اگر مغز خروس سینه و مغز ساق
 پای او در سایه خشک کنند و بهم بپزند در چشم کشند هر کسی او بخورد

خال او

دوست گردد اگر مغز او بر کز بید که مار و کزوم مالند منفعت کند خون
او بر به با سبب اند ایند هر که بوی کند خب در انده شو اگر خون او در
سایه خشک که در طم کرده بخورد که دهنه که بسیار که باشد در نش
بسته شو حق کم گوید اگر ناضی بای خردی که با فقه دارد با هر که بکشد
ظفر باید اگر زهره خردی خند بر دهن زین و آب گرم بخورد که دهن
دلکو به شو کند اگر زهره او خشک که در چشم کشند آب بیدان اگر چشم
باز دارد ماکیان اگر سر کین ماکیان در زیر دندان در کنند در کشند
اگر خایه مرغ سو گرم کنند و بیات ممد در دکلو کو دارد هر که گوشت
او در خورد فربه شو که خشک بر دهن که و بریان کند بوره از منی بر و کند
و یک هفته نباشد خورد فربه شو اگر ضعیف او با سر که بکشد و آب بپاز
بر کلف مالند یک هفته پاک شو اگر سر کین او آب باران تر کنند و در چشم
کشند آب گوری بر د اگر استخوان او با فقه دارند چشم نکند در صاف
اجوام و خضرات و آنچه بایشان تعلق دارد مار مانی نهند صفت

م

خرچنگ کشف سوسنار نام ابروی عطافه عقب غنکوت را بنور
عین عکس موره لیک شیش خفا اگر شیش افرا گوشت خداوند در دند ان
بیا و برند سو کند اگر مانی بر دهن که دانا بریان کنند و گرم بخورد آب
بشت بفرزند شورت را قوت دهد اگر مانی او در چشم کشند چشم روشن
اگر سر شمشیر بکشد بر بند بر سر شمشیر که کند که کند اگر دند ان
ننگ بر خداوند تب سرد بپزند سو کند صفت خنق حن
گویند که سقصور مانی باشد و بیه در خشک باشد اگر او سو
با ننگ به بر درند و بخورند جماعت را بخود کند اگر پوست او
بر خداوند ناصوره دکنند به شو خرچنگ حن گویند که خر
چنگ سو سر باشد و کج رود و داند او در سینه او باشد
و اگر چری سو بدان بکشد تا با سر و نکند را نکند اگر کیه سو
مار را بیه باشد خرچنگ سو زنده بدو نیم کشند و گرم برای نهند
سو کند اگر پوست چشم او خداوند تب بر باز و بند تب سو

باز دارد صفت کشف اگر خون کشف تمام بسند و یک سینه درون
 کنند با روغن بوقلمون بیا میرند از روغن با پر من بر خایه دبه مالند بقدت
 خدا بیجا او هم بر شکند و دبه از آن علت بر دگر زهره او بخورد و بوی
 دهند صفت کشف اگر خایه او با شکر بخورند هر چند شراب خورند مرگ نیفتند
 صفت غوک اگر غوک بر آب برده می دهند و روغن زیت خالی در
 کنند و در آفتاب بنهند تا بپزد و حل شود پس در آفتاب که مالند در
 حال موی بر دگر غوک السورند و خاکسترش بر سر کل مالند موی
 بیا در صفت کشف اگر چنان که بید که چون کوسا بر سر موی بر آرد
 چون موی او زن بافت دارند آفتاب نشوند اگر خون او با روغن در
 چراغ کنند و با کن در آتش کنند هر چه در آفتاب باشد رنگ دیگر
 نماید که با سکه که با سه اسامی بر می گویند و او گشت بد آن کنند
 او را بیا روی زن آفتاب بنهند که سیامت مانده کشف کزدم
 چشم نباشد چون زخم زنده شود که کاران بگریزد هرگز خفته را زخم

نرند مگر از خواب بیدار شود تا او را از آری باشد زخم نرند و روغن کشف
 اگر کزدم را در خانه بود کنند هم کزدمان از آن خواند بگریزند اگر او سوخته
 بند بگریزند که کزدم مالند که کزدم اگر بر کزدم و آب با در روغن با هم
 ایخته در کزدم حفا کنند اندر ساعت بعد اگر تار عنکبوت را بر جراحت
 انداخته بود که صفت زیتون اگر شش سپهر هم از خانه زیتون بیا و بزنند
 هم بگریزند یا بگریزند اگر آفتاب با سر که بپزند و بر زخم او دهند سود کند
 مکی که بید که تولد مکی از عفت کشف اگر عکس با زیتون بیا میرند
 بر دیوار خانه مالند مکی از خانه بگریزند اگر مکی با روغن زیت در خانه
 کنند و بکازند تا خشک شود پس بپزند و در موی مالند سیاه شود اگر
 مکی بگریزند و بر سر موی بپزند و با سس اندازند تا بسوزد بعد از آن
 در آبرو کنند علیه کشف و زنگار سیاه موی چپ که بید که قطره زیتون با روغن
 عن کجی حل کنند در سوراخ موی که کشف هم در حال بعد اگر خوب بخورد خانه بود
 کنند هم بگریزند اگر مکی که در زیتون در صفت که در خانه باشد بکازند

پشه در آن نزدیکی نباشد به صفت لیک اگر کسی خواهد که لیک زلفت او نماند
 در میان خانه کوی بکشد و بیرون کند هم آنجا کرد آید اگر در وقت خواب
 جائی بر آب کشد و سه نوبت سوره اذکار لزلت بخواند و در آن آب دمند
 بر بالین سر نهاند هر چه لیک و پشه که در آن خانه باشد خود بخود در آن آب می افتد
 اگر با برکت آن را سر و تن بشوید شش جلد دفع شود و بیماری هرگز
 گویسان گویند و در روایتی می بینند خداوند بت سیم با خود دارد بت باز دارد
 خنجر طایفی گرم سرخ است که در جای نمناک در زیر زمینی می باشد اگر او را
 خشک کنند و با روغن زیتون بزدند و مالند بنایت بزرگ و قوی گردد
 در مضع اغار و دوشی رخها انگور و سیب به و امرو و شفا لویا بخر
 بویست نار جیل با دام فندق فستق اسفندار طما آصف چار غیرا
 جعفره غناب خرها گویند که هیچ درخت با دبی نزد بکر از درخت خرما
 نیست اگر بخر از این بر درخت خرما فرو برند خشک شود طبع خرما گرم و
 نرم است هر که بسیار خورد قوت گیرد اما خون و بیاض کند و سده جگر دهد

سر آورد

سر آورد دندان جوانان کند خاوار او با کوب خورب میزد در سینی که کشند
 که خون آید باز آید انگور گویند که انگور هر چند شیرین تر باشد طبع او
 گرم تر است اگر انگور را طبع بسیار خوردند با دنا خوردند که هر که خواهد انگور او را
 بجان من من دولت او را بیدارد و غوره طبع غوره سرد و خشک است صفی است
 و شکم به بند انگور شیرین گرم و تر است چون بیداند و به پوست خوردند
 تن فربه کند و آب پشت بیغزاید انگور ترش سرد و خشک است دل و جگر
 خشک کند طبع موثر گرم و تر است موثر طبع مده را قوی کند دل را فایده
 دهد موثر سیب از کشش گرم تر است مده را قوی کند اگر خواهد که سیب بخند
 سیب شود در زیر درخت نمایی بکشد در سایه چهار بار یا پنج بار رناس گویند
 و خون آید در آن نمناک برزند چون سه بار بکشد سیب سرخ شود اگر خواهند
 که سیب سرخ بخند شود نمایی بکشد به سوز پوره از منی و در زیر درخت
 دیگر سیب بخند با آلوده خاصیت سیب است که دل را فایده دهد و جگر
 منقعت کند و آب سیب ترش به زهره را کوه کند صفت انار صاف گویند

که انار شیرین میزگی دارد و لطیف بود طبع سو گرم کند سرفه را ببرد
 جگر را قوی کند لکن آب نهشت را بطلد اما دعا عزا تر دارد انار ترش
 سرد است صفرا بشت ندهش دل و معده سو سود دارد اما قوی نه آورد
 اگر انگبین بچوشت ندهد درین انار ترش بریزند در آن وقت که در حشا
 آب بخورد میکشد سالی دیگر انار شیرین با آرد اگر پوست درخت
 انار بکوبند و بچوشتند و آب آن بخورند شکم برانند اما باید وقتی که
 پوست از درخت میکشد از بالا بریزند ترانند اگر با سرکه انار سرد
 و تن بشویند شیش کمتر شود صفت به چنین گویند که اگر سرکه
 مرده درین درخت به آب تار کنند به اندرخت بزرگ که طبع
 به سرد و خشک است معده و دل و جگر را نیک است اگر ناشتا
 بخورند طبع سو سخت کفایت و تنگی ببرد و آب به شیرین قی سو
 باز دارد امرو در چنان گویند که اگر در درخت چینی باشد چینی و یا
 کلده یا خالصیت چینی دل و جگر را آب دهد معده سو خشک کند

سرد و تر است اما کلده با بعضی گویند گرم و تر است بعضی گویند معتدل
 و دل را قوت دهد اگر سرکه او بکوبند بر جراحت نهند سو کند شفا و
 چنان گویند که شفا لورا اگر در میان سوسن نهند و بپا ندهد خراب نشود طبع
 شفا و سرد و تر است شش بشت ندهد جگر و معده را پاک کند چون
 بسیار خورند تب که از بطن بود مصفقت کند اگر سرکه او بکوبند و بر جاک
 که گرم آنرا بکوبند نهند بر میزند اگر بر کارد در آن زهر و کفنه با لخته و کز و مان
 به بکوبند اگر بر کارد در آن نهند و بچو آن جا را نهد و نکتد اگر مقدار
 و درم بخورند هر گرم که در شکم باشد بپزد و بیفتد اگر مغز بپزند و در شکم
 کنند حرارت چشم را ببرد و صفت و زردی گویند که زرد الو ترش طبع
 شفا و دارد چون شیرین شود اندک مایه گرمی دارد معده را پاک کند
 اگر خواهند که هسته زرد الو شیرین شود در زیر درخت میاید بکنند و در
 سه چهار بار نمک درین او بریزند بر پا بپزد و بکوبد شیرین شود اگر
 زرد الو خورند و از به آن سنگینان خورند دفع مضرت او کند صفت به

طبع اخیر گرم و تر است کرده سوخته و آب میفرزند چون بسیار خورند
 جبهه آوردن سنگین کند اگر کسی به سوز باشد روزی بخیر در سر که
 خورده بخورد سوخته اگر اخیر بخورند در دهن بگردانند و در دهن سو
 بپزند اگر بگویند و در خایه بپزند عاقل خایه را به برد بوقت
 چنین گویند که اگر رنگ بوقت سیاه دوست باشد یا باب غوره بپزند
 ناریده بشویند سینه شود اگر کسی خواهد که بوقت سینه بشویند درین
 درخت معانی بپزند و معادله خربار بوقت سیاه را درین آن بپزند
 بوقت سحر و بکریا شود طبع بوقت سرد و تر است سینه را نرم کند
 اسهال را در اگر آبش قرقره کند حناق و در دهن کلو را سود دارد معده
 و جگر را ساکن کند اگر که بوقت بخورد در بالای آن آب انگلیس بخورد
 دفع مضر است او کند اگر اوغن نا جیل در موی مالند سخت سیاه شود
 در دهن سینه شود با دام چنین گویند که اگر با دهن را با جری سیاه
 در آب سرشته کنند بخورد سینه دهن در حال سبوش شود و حکیمان

بادام که بی راز بهی خورند و در بسیار مضایق است دروغن او با
 دهنی سرد بکشد بادام شیرین سرد و تر است و سینه را نرم کند
 فندق گویند که هر کسی فندق بینا بخورد هر چند خواهد جامع تواند کرد
 اگر شش فندق هر گرم گویند بپزند در سکنجبین طبع او مقوی و سرد
 است و غشش سوخته شود دارد فندق چنین گویند که طبع فندق
 گرم و خشک است در دهن را سخته کند و آب بپزند بکشد بدو با
 سرد را بکشد خوب است که گویند که اگر خوب است سینه را بپزند و
 خاکسترش بر جان باشد که گرم افتاده باشد که درها را بکشد اگر
 شیر و در شراب کنند بخورد که دهن سبوش شود صفت طرا گویند
 که طرا سرد و خشک است و از دور تا بتان جری خیزد مانند قطره
 قطره از شش او فرو چکد طبع او سرد و تر است معده را قوی کند طعم را
 اعظم کند اگر هر که او بر عاقل نهند سخته کند اگر آب او بر آید مالند
 به سینه اگر سنج او در دهن مالند دفع در دهن صفت قصب قصب

بفرستد گویند اگر جائی در دکنند ماران هم بگیرند اگر مار را بقیض بکنند
 برنند سست شود اگر در حرم برنند تن درست شود چنانچه چینی گویند
 که اگر پوست چار بگویند باز نهاده و دنگ دیگر آبی بر ناسور مالند
 به شعله اگر برک او در خانه ده کند خفاش از آن خانه بگیرند سنج
 گویند که سنج بفرستد بر گویند در ضمن باشد مبارک طبع او گرم و خشک
 است اگر در میان شراب خوردن مستی باز دارد عنایت گویند عذاب
 و خشک است خوشتر است بکین کند سینه و نرم کند سرفه که از خون باشد
 زایل کند چون بیافزند طبع و نرم کند در میان صاع خنجر ناریج
 مورد لیمو صبر بر سر دکل ترنج چینی گویند که اگر پوست ترنج خوب بود
 و اندوز گوشت بزدند زین را دهند سرفه باز دارد پوست او گرم و خشک است
 گوشت او گرم و تر دانه او سرد و تر است پوست او را دل و قوی کند و
 معده را قوت دهد ناریج پوست ناریج گرم و خشک است ترش او صفرا
 بیش از آب است به بردن او از هر است ترشی او رنگهای سیاه

به بردن اگر پوست او با روغن در بوی مالند قوی کند و سینه شود صحر
 طبع او سرد و خشک است خوشتر است بکین دهد و در سر که از خون باشد
 ببرد و دانه و معده و قوی کند و سستی باز دارد و طبع او گرم است
 اگر شاف مورد حلقه که در انگشت کند در دسر و اما سوسو کند و اگر
 آب مورد در شراب بکنند هر کسی بخورد رنومست شود اگر روغن مورد در
 مالند در شقیقه را سوسو کند اگر دانه او بخورند و ابی سوسو بخورند سرفه
 ببرد و خون از شکم باز دارد صفت کحل اگر بر باد در زمستان آب
 گرم درین درخت کحل ریخته ممکن باشد که در هر سه بار بشکند اگر
 برک و طبع خشک که گوشت در چشم که مالند کور شود طبع او بنی است
 کرم است از آن سبب که دایم بر پوست اگر کسی بوی آن بشنود سرش
 ده کند قطران چینی گویند و قطران از صبر بر سر بریزد اگر زین
 بردارد آب تن شود اگر سنج او زین برگیرد بجماع لیدند سنج
 در منافع یا حی چینی گویند که چون سرکس بشکند سنج نام باشد

رسالة عالم مغلوب

بنام که رسالت در حکمت ارسطاطالیسی یونانی که در اوان علم
و تخصیص علم و حکمت اثر فزونست بشری که اینک ترا حجت اسکند
خود القرنین جمع که از ان زمان تا جای یکی جز در ان یک دو کم
نخواست که هم حل بگریه که اند و پندیده اند و هم در خزان
پادشاهان و سلاطین لیم اگر خواهر حجت اینقول حکیم روشن گردد
از زمان آدم تا بنجام امتحان نماید تا مویدا کرد که ان حکیم
چه زحمت کشیده که این علم را در نهایت امتحان و اختصار بیان
فرموده عالم مغلوب نام نهاده هر کس بر این رساله اطلاق یابد
هرگز خطم بروی ظفر نیابد چون خواهر بداند هر کس پادشاه یا قوی
اینان خصوصت باشد اسم هر یک و سبب بجد گیر کرد
و نه نه طره نامه تا معلوم شود والله العالم

